

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/136/EB,

2009 m. lapkričio 25 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) Galiojančią elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą sudaro penkios direktyvos (2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) ⁽⁵⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) ⁽⁶⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir

Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) ⁽⁷⁾, Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) ⁽⁸⁾ ir Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽⁹⁾ (toliau kartu vadinamos „pagrindų direktyva ir specialiosiomis direktyvomis“) ir Komisija turi reguliariai persvarstyti jų veikimą, siekdama visų pirma nustatyti, ar reikia jas iš dalies pakeisti atsižvelgiant į technologijų ir rinkos pokyčius.

- (2) Šiuo atžvilgiu Komisija pateikė savo išvadas 2006 m. birželio 29 d. Komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos persvarstymo.

- (3) ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos reforma, apimanti neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų nuostatų sustiprinimą, yra esminis žingsnis plėtojant bendrą Europos informacinę erdvę ir tuo pat metu įtraukiąją informacinę visuomenę. Šie tikslai įtraukti į strateginį informacinės visuomenės plėtojimo planą, apibūdintą 2005 m. birželio 1 d. Komisijos komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „i2010 – Europos informacinė visuomenė augimui ir užimtumui skatinti“.

- (4) Pagrindinis universaliųjų paslaugų reikalavimas – paslaugų gavėjų prašymu teikti jiems sujungimą su viešuoju ryšių tinklu fiksuotoje vietoje ir prieinama kaina. Šis reikalavimas taikomas vietos, nacionaliniams ir tarptautiniams telefono skambučiams, faksimilinio ryšio ir duomenų paslaugoms, kurių teikimą valstybės narės gali apriboti galutinio paslaugų gavėjo nuolatine gyvenamąja vieta arba

⁽¹⁾ OL C 224, 2008 8 30, p. 50.

⁽²⁾ OL C 257, 2008 10 9, p. 51.

⁽³⁾ OL C 181, 2008 7 18, p. 1.

⁽⁴⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. vasario 16 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 103 E, 2009 5 5, p. 40). 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento pozicija ir 2009 m. spalio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁸⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁹⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

gyvenamąja vieta. Neturėtų būti jokių suvaržymų dėl techninių priemonių, kuriomis teikiamas sujungimas, leidžiant naudoti ir laidines, ir belaides technologijas, ir jokių suvaržymų dėl priemonių, kuriomis operatoriai vykdo kai kuriuos ar visus išipareigojimus teikti universaliąsias paslaugas.

- (5) Duomenų sujungimas su viešuoju ryšių tinklu fiksuotoje vietoje turėtų užtikrinti tokį duomenų perdavimo ryšį, kuris leistų naudotis operatyviomis interneto ryšio paslaugomis, kokios yra teikiamos viešuoju internetu. Greitis, kuriuo konkretus paslaugų gavėjas gali prisijungti prie interneto, priklauso nuo daugelio veiksnių, įskaitant interneto ryšio teikėją (-us) ir tam tikrą taikomąją programą, kuriai šis ryšys naudojamas. Duomenų srauto dydis, kurį galima perduoti prisijungus prie viešojo ryšių tinklo, priklauso nuo abonto galinių įrenginių pajėgumo ir nuo sujungimo. Dėl to netikslinga Bendrijos lygiu nustatyti konkrečius duomenų ar bitų reikalavimus. Lankstumas yra būtinas, kad valstybės narės galėtų, esant reikalui, imtis priemonių užtikrinti, jog ryšys užtikrintų patenkinamą duomenų perdavimą tokiu pajėgumu, kokio pakanka veiksmingai interneto prieigai, kaip apibrėžė valstybės narės, deramai atsižvelgiant į konkrečias nacionalinių rinkų sąlygas, pavyzdžiui, daugumos abonentų naudojamą greitaveiką toje valstybėje narėje, ir technologines galimybes, jei šiomis priemonėmis siekiama sumažinti rinkos iškraipymą. Kai, deramai atsižvelgiant į šių paslaugų teikimo sąnaudas ir pajamas bei nematerialinę naudą, dėl šių priemonių paskirtajam ūkio subjektui tenka nepagrįstai didelė finansinė našta, ji gali būti įtraukta į ipareigojimų teikti universaliąsias paslaugas grynųjų sąnaudų apskaičiavimą. Taip pat galima naudoti alternatyvų pagrindinės tinklo infrastruktūros finansavimą, įskaitant Bendrijos lėšas arba nacionalines priemones pagal Bendrijos teisę.
- (6) Tai nesumažina būtinybės Komisijai laikantis Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 15 straipsnio atlikti peržiūrėti ipareigojimus teikti universaliąsias paslaugas, į kurį taip pat gali būti įtrauktas ir šių paslaugų finansavimas, ir, jei reikia, pateikti pasiūlymų dėl reformos, kuria būtų siekiama visuomenei svarbių tikslų.
- (7) Aiškumo ir paprastumo sumetimais šioje direktyvoje pateikiami tik Direktyvų 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) ir 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai.
- (8) Nepažeidžiant 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/5/EB dėl radijo ryšių įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties

pripažinimo ⁽¹⁾, ir visų pirma jos 3 straipsnio 3 dalies f punkte nustatytų reikalavimų dėl neigaliųjų paslaugų gavėjų, tam tikri galinių įrenginių, įskaitant neigaliesiems paslaugų gavėjams skirtus vartotojų patalpose esančius įrenginius, jei tie asmenys turi specialių poreikių dėl negalios arba vyresnio amžiaus, aspektai turėtų būti įtraukti į Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) taikymo sritį, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis tinklais ir paslaugomis. Tokie įrenginiai šiuo metu apima tik radijo ir televizijos galinius įrenginius, skirtus signalų priėmimui, taip pat specialius galinius įrenginius, skirtus klausos sutrikimų turintiems galutiniams paslaugų gavėjams.

- (9) Valstybės narės turėtų nustatyti priemones, skirtas visiems prieinamų produktų ir paslaugų, apimančių priemones neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams, rinkos kūrimui. Tai gali būti pasiekta, *inter alia*, remiantis Europos standartais, kuriuose nustatyti viešųjų pirkimų procedūroms ir su paslaugų teikimu susijusiems kvietimams dalyvauti konkursuose taikomi elektroninio prieinamumo (e. prieinamumo) reikalavimai, ir įgyvendinant neigaliųjų galutinių paslaugų gavėjų teises saugančius teisės aktus.
- (10) Kai pagal Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 4 straipsnį paskirtasis ūkio subjektas, teikiantis universaliąsias paslaugas, atsižvelgdamas į nustatytus universaliųjų paslaugų ipareigojimus, nutaria perduoti didelę savo nacionalinėje teritorijoje esančio prieigos tinklo dalį ar jį visą atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam pagrindiniam savininkui, nacionalinė reguliavimo institucija turėtų įvertinti sandorio poveikį, kad būtų užtikrintas tolimesnis universaliųjų paslaugų teikimas visoje nacionalinėje teritorijoje. Dėl to ūkio subjektas apie perdavimą turi iš anksto pranešti universaliųjų paslaugų ipareigojimus nustačiusiai nacionalinei reguliavimo institucijai. Nacionalinės reguliavimo institucijos vertinimas neturėtų pakenkti sandorio vykdymui.
- (11) Dėl technologijų pažangos taksofonų skaičius smarkiai sumažėjo. Siekiant užtikrinti technologinį neutralumą ir tolesnę visuomenės prieigą prie balso telefonijos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų sugebėti ipareigoti ūkio subjektus užtikrinti ne tik, jog taksofonų būtų pakankamai, kad būtų patenkinti pagrįsti galutinių paslaugų gavėjų poreikiai, bet ir tai, kad šiuo tikslu būtų įrengiami alternatyvūs vieši balso telefonijos prieigos taškai.
- (12) Neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams turėtų būti užtikrinta tokia pati prieiga prie paslaugų kaip kitiems galutiniams paslaugų gavėjams. Tuo tikslu prieiga turėtų būti praktiškai tokia, kad neigalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų iš naudojimosi paslaugomis gauti tokios pat naudos kaip kiti galutiniai paslaugų gavėjai, tačiau skirtingomis priemonėmis.

⁽¹⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 10.

- (13) Reikia patikslinti sąvokų apibrėžtis, kad jos atitiktų technologinio neutralumo principą ir atspindėtų technologinę pažangą. Visų pirma paslaugos teikimo sąlygos turėtų būti atskirtos nuo veiksmų, kuriais faktiškai apibrėžiama viešojo telefono ryšio paslauga, t. y. visuomenei prieinama elektroninių ryšių paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir priimti nacionalinius arba nacionalinius ir tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane, nesvarbu, ar tokia paslauga teikiama naudojant linijų komutavimo ar paketų komutavimo technologiją. Būtent dėl dvikrypčio tokios paslaugos pobūdžio abi šalys gali palaikyti ryšį. Paslauga, neatitinkanti visų šių sąlygų, pavyzdžiui, vartotojų aptarnavimo svetainėje veikianti „paspaudimų“ („click-through“) programa, nėra viešojo telefono ryšio paslauga. Viešosios telefono ryšio paslaugos taip pat apima ryšio priemonės, specialiai skirtas neigaliesiems galutiniais paslaugų gavėjams, besinaudojantiems teksto perdavimo ar įvairiapusio ryšio realiuoju laiku paslaugomis.
- (14) Reikia patikslinti, kad paslaugos galėtų būti netiesiogiai teikiamos tais atvejais, kai operatorius pasirenkamas skambučio inicijavimo metu ar iš anksto, arba kai paslaugos teikėjas perparduoda arba parduoda kitu pavadinimu kito ūkio subjekto teikiamas viešąsias telefono ryšio paslaugas.
- (15) Dėl technologijų ir rinkos raidos tinklų srityje vis labiau pereinama prie „interneto protokolo“ (IP) technologijos, o vartotojai turi vis didesnes galimybes rinktis tarp įvairių konkuruojančių balso paslaugų teikėjų. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę atskirti įpareigojimus teikti universaliasias paslaugas, susijusias su prisijungimo prie viešojo ryšių tinklo fiksuotoje vietoje veikimu, nuo viešosios telefono ryšio paslaugos teikimo. Toks atskyrimas neturėtų turėti poveikio Bendrijos lygiu apibrėžtų ir peržiūrėtų įpareigojimų teikti universaliasias paslaugas apimčiai.
- (16) Laikantis subsidiarumo principo, valstybės narės sprendžia, kuo grindžiami objektyvūs kriterijai, pagal kuriuos ūkio subjektai skiriami teikti universaliasias paslaugas, tam tikrais atvejais atsižvelgdamos į ūkio subjektų galimybes ir pageidavimą prisiimti įpareigojimus teikti visas universaliasias paslaugas ar tik jų dalį. Tai netrukdo valstybėms narėms paskyrimo procese numatyti specialias sąlygas, pagrįstas efektyvumo kriterijais, įskaitant, *inter alia*, geografinių teritorijų ar komponentų skirstymą į grupes ar minimalių paskyrimo laikotarpių nustatymą.
- (17) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti stebėti į įpareigojimų teikti universaliasias paslaugas taikymo sritį patenkančių paslaugų mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį net tuo atveju, jei valstybė narė dar nepaskyrė ūkio subjekto universaliai paslaugai teikti. Tokiu atveju kontrolė turėtų būti vykdoma tokiu būdu, kad ji nesudarytų pernelyg didelės administracinės naštos tiek nacionalinėms reguliavimo institucijoms, tiek tokią paslaugą teikiantiems ūkio subjektams.
- (18) Reikėtų išbraukti nereikalingus įpareigojimus, kurie buvo skirti palankesnėms sąlygoms perėjimui nuo senos 1998 m. reguliavimo sistemos prie 2002 m. sistemos sudaryti, bei kitas nuostatas, kurios iš dalies sutampa su nustatytosiomis Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) ir jas dubliuoja.
- (19) Reikalavimas teikti minimalų skirtųjų linijų rinkinį mažmeniniu lygiu, kuris buvo būtinas siekiant užtikrinti tolesnį 1998 m. reguliavimo sistemos nuostatų taikymą skirtųjų linijų srityje, kuri dar nebuvo pakankamai konkurencinė tuo metu, kai įsigaliojo 2002 m. sistema, nebėra būtinas ir turėtų būti panaikintas.
- (20) Tolesnis operatoriaus pasirinkimo skambučio inicijavimo metu ir išankstinio operatoriaus pasirinkimo reguliavimas tiesiogiai Bendrijos teisės aktais galėtų trukdyti technologijų pažangai. Būtų geriau, jei šias priemones nustatytų nacionalinės reguliavimo institucijos, remdamosi Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) nustatyta tvarka atliktu rinkos tyrimu ir laikydamosi Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 12 straipsnyje nurodytų pareigų.
- (21) Nuostatos dėl sutarčių turėtų būti taikomos ne tik vartotojams, bet ir kitiems galutiniais paslaugų gavėjams, visų pirma mikroįmonėms bei mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), kurios gali pageidauti, kad sutartis atspindėtų vartotojų poreikius. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos teikėjams ir sunkumų dėl MVĮ sąvokos apibrėžties, nuostatos dėl sutarčių minėtiems kitiems galutiniais paslaugų gavėjams neturėtų būti taikomos automatiškai, bet tik tuo atveju, jei jie to prašo. Valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių MVĮ informuotumui apie tokią galimybę didinti.
- (22) Dėl technologinės pažangos ateityje, be įprastų numeracijos identifikavimo formų, gali būti naudojami kitų rūšių identifikatoriai.
- (23) Elektroninių ryšių paslaugų, suteikiančių galimybę skambinti, teikėjai turėtų užtikrinti, kad jų vartotojai būtų tinkamai informuojami apie tai, ar jiems suteikta galimybė naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, bei apie visus taikomus paslaugos apribojimus (pavyzdžiui, apribojimus teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis ar skubios pagalbos iškvietimo maršrutų parinkimui). Tokie paslaugų teikėjai savo vartotojams turėtų teikti aiškią ir skaidrią informaciją pradinėje paslaugų teikimo sutartyje ir vėliau, jei paslaugos apribojimai keičiami, pavyzdžiui, kartu su sąskaita. Šioje informacijoje turėtų

būti nurodyti visi su teritorine aprėptimi susiję apribojimai, remiantis numatomais techniniais paslaugos teikimo parametrais ir esama infrastruktūra. Jei paslauga teikiama ne komutuojamu telefono ryšio tinklu, informacijoje taip pat turėtų būti nurodytas prieigos ir skambinančiojo vietos nustatymo duomenų patikimumo lygis, palyginti su paslauga, kuri teikiama komutuojamu telefono ryšio tinklu, atsižvelgiant į galiojančius technologijų ir kokybės standartus, taip pat visus paslaugų kokybės parametrus, nurodytus Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje).

(24) Sutartyje su vartotoju turėtų būti nurodyti visi teikėjo nustatyti apribojimai naudotis galiniais įrenginiais, pavyzdžiui, mobiliųjų įrenginių SIM kortelės užrakinimas, jei tokie apribojimai nedraudžiami pagal nacionalinės teisės aktus, ir visi mokesčiai, mokėtini dėl sutarties nutraukimo iki jos galiojimo pabaigos dienos ar nustatytą galiojimo pabaigos dieną, įskaitant visas nustatytas sąnaudas įrenginiams išlaikyti.

(25) Nenustatant įpareigojimo teikėjui imtis veiksmų, viršijančių tai, ko reikalaujama pagal Bendrijos teisę, sutartyje su vartotoju taip pat turėtų būti nurodyta, ar teikėjas gali imtis veiksmų dėl su saugumu arba vientisumu susijusių įvykių arba grėsmių ir pažeidžiamumo atvejais, ir kokie tie veiksmai gali būti.

(26) Siekdamas spręsti viešųjų interesų klausimus, susijusius su naudojimu ryšių paslaugomis, ir skatinti kitų subjektų teisių ir laisvių apsaugą, atitinkamos nacionalinės institucijos pasitiekdamos teikėjus turėtų turėti galimybę parengti ir išplatinti informaciją apie viešuosius interesus, susijusią su naudojimu šiomis paslaugomis. Galėtų būti pateikiama visuomenei svarbi informacija apie autorių teisių pažeidimus, kitus neteisėto naudojimosi paslaugomis būdus ir žalingo turinio platinimą, taip pat konsultacijos apie apsaugą nuo pavojų asmens saugumui, kurie, pavyzdžiui, gali kilti tam tikromis aplinkybėmis atskleidus asmens informaciją, taip pat nuo pavojų privatumui ir asmens duomenų saugumui, ir nurodomos apsaugos priemonės, ir informuojama apie esamą lengvai naudojamą ir konfigūruojamą programinę įrangą ar jos parinktį, kurias naudojant galima apsaugoti vaikus ar pažeidžiamus asmenis. Informacijos teikimas galėtų būti koordinuojamas taikant bendradarbiavimo procedūrą, nustatytą Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 33 straipsnio 3 dalyje. Tokia informacija apie viešuosius interesus prireikus turėtų būti atnaujinama ir pateikiama kiekvienos valstybės narės nustatyta lengvai suprantama spausdinta ar elektronine forma bei nacionalinių institucijų svetainėse. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti įpareigoti teikėjus skleisti šią standartinės formos informaciją visiems kitiems vartotojams tokiu būdu, kurį nacionalinės reguliavimo institucijos laiko tinkamu.

Valstybėms narėms pareikalavus, ši informacija taip pat turėtų būti nurodyta sutartyse. Vis dėlto šios informacijos skleidimas ūkio subjektams neturėtų būti pernelyg didelė našta. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad informacija būtų skleidžiama priemonėmis, kurias ūkio subjektai naudoja bendraudami su abonentais, vykdamą įprastinę verslo veiklą.

(27) Abonentų teisė be nuobaudų nutraukti sutartį taikoma tuo atveju, kai elektroninių ryšių tinklų ir (arba) paslaugų teikėjai pakeičia sutarties sąlygas.

(28) Galutiniai paslaugų gavėjai turėtų galėti nuspręsti, kokių turinių jie nori siųsti ir gauti ir kokias paslaugas, programas, techninę ir programinę įrangą jie nori naudoti tokiais tikslais, nepažeidžiant tinklų ir paslaugų vientisumo ir saugumo reikalavimų. Konkurencinėje rinkoje paslaugų gavėjai turės platų turinio, programų ir paslaugų pasirinkimą. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų skatinti paslaugų gavėjų galimybes prieiti prie informacijos ir ją platinti ir naudotis jų pasirinktomis programomis ir paslaugomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 8 straipsnyje. Atsižvelgiant į tai, kad elektroniniai ryšiai tampa vis svarbesni vartotojams ir įmonėms, paslaugų gavėjai visais atvejais turėtų būti visapusiškai informuojami apie bet kokias paslaugos ir (arba) tinklo teikėjo nustatytas elektroninių ryšių paslaugų naudojimą ribojančias sąlygas. Tokia informacija teikėjo pasirinkimu turėtų apimti arba atitinkamo turinio, programos ar paslaugos rūšį, arba atskiras programas ar paslaugas, arba abu šiuos dalykus. Priklausomai nuo naudojamų technologijų ir apribojimų, siekiant taikyti šiuos apribojimus, galima reikalauti paslaugų gavėjo sutikimo, kaip numatyta Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių).

(29) Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) nei įpareigojama, nei draudžiama taikyti teikėjų laikantis nacionalinės teisės nustatytas galutinių paslaugų gavėjų prieigą prie paslaugų ir programų bei (arba) naudojimąsi jomis ribojančias sąlygas, tačiau nustatoma pareiga informuoti apie šias sąlygas. Valstybės narės, siekiančios įgyvendinti priemones, susijusias su galutinių paslaugų gavėjų prieiga prie paslaugų ir programų bei (arba) naudojimu jomis, turi gerbti pagrindines piliečių teises, įskaitant teisę į privatumą ir į tinkamą teismo procesą, ir imantis bet kurių šių priemonių reikėtų visiškai atsižvelgti į Bendrijos lygmeniu priimtus politikos tikslus, pavyzdžiui, skatinti informacinės visuomenės vystymąsi.

(30) Pagal Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą) nereikalaujama, kad paslaugų teikėjai stebėtų jų tinklais perduodamą informaciją arba pradėtų teismo procesą prieš savo klientus dėl tokios informacijos, taip pat teikėjai neįpareigojami būti atsakingi už šią informaciją. Atsakomybė už baudžiamąjį veiksma arba baudžiamasis persekiojimas nustatomi nacionalinėje teisėje laikantis pagrindinių teisių ir laisvių, įskaitant teisę į tinkamą teismo procesą.

- (31) Jei nenustatytos atitinkamos taisyklės Bendrijos teisėje, turinys, programos ir paslaugos laikomos teisėtomis arba žalingomis remiantis nacionaline materialine ir procesine teise. Valstybės narės, o ne elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjai turi nuspręsti pagal tam tikrą procedūrą, ar turinys, programos arba paslaugos yra teisėti arba žalingi. Pagrindų direktyva ir specialios direktyvos neturi įtakos 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva) ⁽¹⁾, kurioje, *inter alia*, nustatyta „paprasto perdavimo kanalo“ taisyklė dėl tarpinių paslaugų teikėjų, kurie joje apibrežti.
- (32) Galimybė gauti skaidrią, naujausią ir palyginamą informaciją apie pasiūlymus ir paslaugas – labai svarbus veiksnys vartotojams konkurencinėse rinkose, kuriose paslaugas siūlo keli paslaugų teikėjai. Galutiniai paslaugų gavėjai ir elektroninių ryšių paslaugų vartotojai turėtų galėti lengvai palyginti įvairių rinkoje siūlomų paslaugų kainas remdamiesi lengvai prieinama forma skelbiama informacija. Kad jie galėtų lengvai palyginti kainas, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimus reikalauti, kad elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiantys ūkio subjektai užtikrintų didesnę informacijos skaidrumą (įskaitant tarifus, vartojimo būdus ir kitus susijusius statistinius duomenis) bei užtikrinti, kad trečiosios šalys turėtų teisę nemokamai naudoti viešą informaciją, kurią skelbia tokie ūkio subjektai. Nacionalinės reguliavimo institucijos taip pat turėtų galėti skelbti kainų palyginimus, ypač jei rinkoje jos nemokamai ar už prieinamą kainą neteikiamos. Ūkio subjektai neturėtų turėti teisės gauti atlygio už naudojamąsi informaciją, kuri jau buvo paskelbta ir todėl yra vieša. Be to, galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai turėtų būti tinkamai informuojami apie atitinkamą siūlomą paslaugos kainą arba rūšį prieš jiems perkant paslaugą, ypač jei paslaugai, teikiamai nemokamo telefono ryšio numeriu taikomi papildomi mokesčiai. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti reikalauti, kad tokia informacija būtų teikiama įprastai, o apie tam tikras jų nustatytų kategorijų paslaugas – iškart prieš skambučio sujungimą, išskyrus kai nacionalinėje teisėje numatyta kitaip. Nustatydamos skambučių, kurių kainodaros informaciją reikalaujama pateikti prieš skambučio sujungimą, kategorijas nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų tinkamai atsižvelgti į paslaugos pobūdį, jai taikomas kainodaros sąlygas ir į tai, ar ją siūlo teikėjas, kuris nėra elektroninių ryšių paslaugų teikėjas. Nepažeidžiant Direktyvos 2000/31/EB (Elektroninės komercijos direktyvos), ūkio subjektai taip pat turėtų, jei to reikalauja valstybės narės, teikti abonentams informaciją apie viešuosius interesus, kurią rengia atitinkamos viešosios institucijos, *inter alia*, apie dažniausius pažeidimus ir jų teisinės pasekmės.
- (33) Vartotojai turėtų būti informuojami apie jų teises, susijusias su jų asmeninės informacijos naudojimu abonentų sąrašuose, ir visų pirma – apie tokių sąrašų tikslą ar tikslus, taip pat apie jų teisę nemokamai pasinaudoti teise nebūti įtrauktiems į viešą abonentų sąrašą, kaip numatyta Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių). Vartotojai taip pat turėtų būti informuojami apie sistemas, leidžiančias įtraukti informaciją į abonentų duomenų bazę, tačiau kurios neatskleidžia tokios informacijos abonentų sąrašo paslaugų vartotojams.
- (34) Konkurencinėje rinkoje turėtų būti užtikrinta, kad galutiniai paslaugų gavėjai gautų pageidaujamos kokybės paslaugą, tačiau tam tikrais atvejais gali iškilti būtinybė užtikrinti, kad viešieji ryšių tinklai būtų atitinkamo kokybės lygio ir būtų užkirstas kelias paslaugos blogėjimui, prieigos blokavimui ir srauto tinkluose susilpnėjimui. Siekdami įvykdyti paslaugos kokybės reikalavimus operatoriai gali taikyti srauto tinklo grandyje įvertinimo ir reguliavimo procedūras, kad būtų išvengta visiško tinklo užpildymo arba perpildymo, nes dėl to tinklas gali būti perkrautas ir gali suprastėti rezultatai. Šias procedūras tikrina pagal Pagrindų direktyvą ir specialiąsias direktyvas veikianti nacionalinė reguliavimo institucija siekdama užtikrinti – visų pirma užkertant kelią diskriminacijai, kad jomis nebūtų ribojama konkurencija. Jei reikia, nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos užtikrinti, kad nuo tinklo priklausiančios paslaugos ir programos būtų teikiamos laikantis minimalių kokybės standartų, taip pat gali, Komisijai patikrinus, viešuosius ryšių tinklus teikiantiems ūkio subjektams taikyti minimalius paslaugos kokybės reikalavimus. Nacionalinės reguliavimo institucijos turi teisę imtis veiksmų užkirsti kelią paslaugos kokybės blogėjimui, įskaitant srauto sutrikimą ar sulėtėjimą, dėl kurių vartotojai patiria žalą. Vis dėlto, kadangi nenuoseklios priemonės gali labai susilpninti vidaus rinkos veikimą, Komisija turėtų įvertinti visus nacionalinių reguliavimo institucijų numatomus galimo reguliavimo įsikišimo Bendrijoje reikalavimus ir, prireikus, pateikti pastabas ar rekomendacijas, kad būtų užtikrintas nuoseklus tokių priemonių taikymas.
- (35) Ateities IP tinkluose, kuriais paslaugos teikimas gali būti atskirtas nuo tinklo teikimo, valstybės narės turėtų nustatyti tinkamiausius veiksmus, kurių turi būti imtasi, siekiant užtikrinti galimybę gauti viešąsias telefono ryšio paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, ir galimybę nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais, atsižvelgiant į skirtingų kategorijų abonentų prioritetus ir techninius apribojimus.

⁽¹⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

- (36) Siekdamas užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų pasinaudoti konkurencijos teikiama nauda ir rinktis paslaugas, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų, atitinkamos nacionalinės institucijos turėtų, tam tikrais atvejais bei atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, nustatyti vartotojų apsaugos reikalavimus, kurių turi laikytis viešąsias elektroninių ryšių paslaugas teikiantys ūkio subjektai. Tokie reikalavimai visų pirma gali būti taikomi ūkio subjektams, kurie turi užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis jų paslaugomis tomis pačiomis sąlygomis, įskaitant kainas ir tarifus, kokios siūlomos ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, nors jos ir patirtų papildomų išlaidų. Kiti reikalavimai gali būti susiję su ūkio subjektų susitarimais dėl didmeninės veiklos.
- (37) Operatoriaus pagalbos paslaugos apima įvairias galutiniams paslaugų gavėjams skirtas paslaugas. Kaip ir bet kurios kitos pagalbos vartotojams paslaugos atveju, dėl tokių paslaugų teikimo turėtų būti susitarta komercinėse viešųjų ryšių tinklų teikėjo ir operatoriaus pagalbos paslaugų teikėjų derybose, todėl nereikia toliau pavesti jų teikti. Todėl atitinkamas įpareigojimas turėtų būti panaikintas.
- (38) Informacijos apie abonentus teikimo paslaugos turėtų būti ir dažnai yra teikiamos laikantis konkurencinės rinkos sąlygų pagal 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyvos 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose 5 straipsnį ⁽¹⁾. Didmeninės prekybos priemonės, kuriomis užtikrinamas galutinio paslaugų gavėjo duomenų (fiksuoto ir judriojo ryšio) įtraukimas į duomenų bazes, turėtų atitikti asmens duomenų apsaugos nuostatas, įskaitant Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį. Sąnaudomis pagrįstas tokių duomenų teikimas paslaugų teikėjams, sudarantis valstybėms narėms galimybę parengti išsamios sukauptos informacijos teikimo informacijos paslaugų teikėjams mechanizmą ir teikti prieigą prie tinklo prieinamomis ir skaidriomis sąlygomis turėtų būti įgyvendinamas siekiant užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai visapusiškai pasinaudotų konkurencijos teikiama nauda laikantis pagrindinio tikslo sudaryti sąlygas šioms paslaugoms nebetaikyti mažmeninės prekybos taisyklių ir teikti informavimo paslaugas pagrįstomis ir skaidriomis sąlygomis.
- (39) Galutiniai paslaugų gavėjai turėtų galėti paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms ir gauti jų teikiamas paslaugas naudodamiesi telefono ryšio paslauga, skirta inicijuoti balso skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane. Valstybės narės, kurios naudoja ne tik numerį „112“, bet ir nacionalinius skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numerius, ūkio subjektams gali nustatyti panašius įpareigojimus, susijusius su galimybe naudotis tais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numeriais. Skubios pagalbos iškvietimo tarnybos turėtų galėti tvarkyti skambučius numeriu „112“ ir atsiliepti į juos bent jau taip pat greitai ir veiksmingai kaip į skambučius nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriais. Siekiant pagerinti Europos Sąjungoje keliaujančių piliečių apsaugą ir saugumą, svarbu gerinti informuotumą apie telefono ryšio numerį „112“. Šiuo tikslu piliečiai, keliaujantys bet kurioje valstybėje narėje, turėtų būti visapusiškai informuojami, visų pirma, pateikiant informaciją tarptautiniuose autobusų terminaluose, traukinių stotyse, uostuose arba oro uostuose ir abonentų sąrašuose, taksofonų kabinose, abonentams skirtose informacijoje ir pateikiant abonentui informaciją su sąskaita, kad numeris „112“ gali būti naudojamas kaip bendrasis skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeris keliaujant bet kurioje valstybėje narėje. Tai visų pirma yra valstybių narių atsakomybė, tačiau Komisija turėtų toliau remti ir papildyti valstybių narių iniciatyvas, skirtas didinti informuotumą apie numerį „112“ ir periodiškai įvertinti visuomenės informuotumą apie šį numerį. Įpareigojimas teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis turėtų būti sugriežtintas, kad būtų padidinta piliečių apsauga. Visų pirma, ūkio subjektai turėtų skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms sudaryti galimybę gauti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis iškart, kai tik ta tarnyba gauna skubios pagalbos iškvietimo skambutį, nepriklausomai nuo naudojamos technologijos. Kad būtų galima reaguoti į technologijų pokyčius, taip pat ir lemiančius vis didesnę skambinančiojo vietos nustatymo duomenų tikslumą, Komisija turėtų turėti teisę priimti technines įgyvendinimo priemones, kad užtikrintų veiksmingą numerio „112“ paslaugos diegimą Bendrijoje piliečių naudai. Šios priemonės neturėtų pakenkti skubios pagalbos iškvietimo paslaugų organizavimui valstybėse narėse.
- (40) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ūkio subjektai, teikiantys galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, atsižvelgdami į nacionalinius specifikacijas ir kriterijus, suteiktų patikimą ir tikslią prieigą prie skubios pagalbos iškvietimo paslaugų. Nuo tinklo nepriklausomi ūkio subjektai gali nekontroliuoti tinklų ir gali neturėti galimybės užtikrinti, kad naudojantis paslaugomis vykdomų skubios pagalbos iškvietimo skambučių maršrutas parenkamas taip pat patikimai, kadangi jos gali neturėti galimybės garantuoti paslaugos prieinamumą atsižvelgiant į tai, kad šie ūkio subjektai negali kontroliuoti su infrastruktūra susijusių problemų. Nuo tinklo nepriklausomi ūkio subjektai ne visuomet turi techninių galimybių teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis. Įgyvendinus tarptautiniu mastu pripažįstamus tarptautinius standartus, kurie užtikrins tikslų, patikimą maršruto parinkimą ir prisijungimą prie skubios pagalbos iškvietimo paslaugų, nuo tinklo nepriklausomi ūkio subjektai lygiaverčiai, kaip ir kiti ūkio subjektai, turėtų vykdyti įpareigojimus, susijusius su skambinančiojo vietos nustatymo duomenimis.
- (41) Valstybės narės turėtų imtis specialių priemonių, kad užtikrintų, jog neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai, ypač kurtieji, paslaugų gavėjai su klausos arba kalbos negalia bei kurti ir akli paslaugų gavėjai turėtų lygias galimybes naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, taip pat ir numeriu „112“. Tai galėtų apimti specialius paslaugų gavėjams su klausos negalia skirtus galinius įrenginius, teksto perdavimo paslaugas arba kitus specialius įrenginius.

(1) OL L 249, 2002 9 17, p. 21.

- (42) Tarptautinio kodo „3883“ (Europos telefonijos numeracijos erdvė (ETNE)) plėtrai šiuo metu trukdo nepakankamas informuotumas, per daug biurokratinių procedūrinių reikalavimų ir dėl to atsirandanti paklausos stoka. Siekiant paskatinti ETNE plėtrą, valstybės narės, kurioms Tarptautinė telekomunikacijų sąjunga skyrė tarptautinį kodą „3883“, turėtų, kaip eu aukščiausio lygio domeno įdiegimo atveju, patikėti atsakomybę už jos valdymą, numerių skyrimą ir skatinimą esamai atskirai organizacijai, kurią skirtų Komisija taikydama atvirą, skaidrią ir nediskriminacinę atrankos procedūrą. Šiai organizacijai taip pat reiktų paskirti rengti pasiūlymus dėl viešos paslaugos taikymo bendroms Europos paslaugoms, pvz., bendrajam telefono ryšio numeriui, kuriuo paskambinus būtų galima pranešti apie vagystę, naudojant ETNE.
- (43) Atsižvelgiant į specialius aspektus, susijusius su pranešimu apie dingusius vaikus ir su tuo, kad ši paslauga šiuo metu teikiama ribotai, valstybės narės turėtų ne tik rezervuoti telefono ryšio numerį, bet taip pat bet kokiomis priemonėmis užtikrinti, kad paslauga, skirta pranešti apie dingusius vaikus, būtų iš tikrųjų nedelsiant pradėta teikti jų teritorijose numeriu „116000“. Šiuo tikslu valstybės narės, jei reikia, *inter alia*, turėtų rengti konkursų procedūras siekdamas pakviesti šalis, norinčias teikti tą paslaugą.
- (44) Balso skambučiai tebėra tiksliausias ir patikimiausias būdas naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis. Kitos ryšio priemonės, pavyzdžiui, tekstiniai pranešimai, gali būti mažiau patikimi ir neigiamą įtaką jiems gali turėti tiesioginio ryšio stoka. Tačiau valstybės narės, jei mano esant tikslinga, turėtų turėti teisę skatinti alternatyvių skubios pagalbos iškvietimo priemonių, kuriomis galima užtikrinti vienodas galimybes kaip ir naudojantis balso skambučiais, kūrimą ir įgyvendinimą.
- (45) Pagal 2007 m. vasario 15 d. Sprendimą 2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio suderintų telefono ryšio numerių intervalo rezervavimo suderintoms socialinėms paslaugoms ⁽¹⁾ Komisija paprašė valstybių narių rezervuoti „116“ numerių intervalo telefono ryšio numerius, skirtus tam tikroms socialinėms paslaugoms. Atitinkamos to sprendimo nuostatos turėtų būti atspindėtos Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje) siekiant jas labiau integruoti į elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą ir taip pat sudaryti palankesnes sąlygas neigaliesiems galutiniais paslaugų gavėjams naudotis šiais tinklais bei paslaugomis.
- (46) Viena bendra rinka reiškia, kad galutiniai paslaugų gavėjai gali naudotis visais numeriais, įtrauktais į kitų valstybių narių nacionalinius numeracijos planus, ir gauti paslaugas, naudodamiesi negeografiniais numeriais Bendrijoje, įskaitant, be kitų, nemokamo telefono ryšio ir padidinto tarifo numerius. Galutiniai paslaugų gavėjai taip pat turėtų turėti galimybę naudotis ETNE numeriais ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numeriais (UIFN). Neturėtų būti užkertamas kelias galimybei naudotis numeracijos ištekliais ir susijusiomis paslaugomis tarpvalstybiniu mastu, išskyrus objektyviai pagrįstais atvejais, pavyzdžiui, kai tai būtina kovojant su sukčiavimu ar neteisėtu naudojimu, pavyzdžiui, tam tikrų padidinto tarifo paslaugų atveju, kai apibrėžiama, kad telefono ryšio numeris yra tik nacionalinis (pvz., nacionalinis trumpasis numeris) arba kai tai techniniu ar ekonominiu požiūriu yra neįmanoma. Paslaugų gavėjai turėtų būti išsamiai ir aiškiai iš anksto informuojami apie visus nemokamo telefono ryšio numeriams taikomus mokesčius, pavyzdžiui, apie mokesčių už skambučius tarptautiniais numeriais, kurie inicijuojami surenkant standartinius tarptautinius kodus.
- (47) Siekdami visapusiškai pasinaudoti konkurencinės aplinkos teikiamais privalumais, vartotojai, remdamiesi turima informacija ir kai jiems tai naudinga, turėtų turėti galimybę rinktis ir keisti paslaugų teikėjus. Itin svarbu užtikrinti, kad jie galėtų tai daryti netrukdomi teisinių, techninių arba praktinių kliūčių, įskaitant sutartines sąlygas, procedūras, mokesčius ir t. t. Tai netrukdo reikalauti nustatyti pagrįstą minimalų sutarties laikotarpį sutartyse su vartotojais. Numerio perkėlimumas – labai svarbi priemonė, padedanti užtikrinti vartotojo pasirinkimo galimybes ir veiksmingą konkurenciją konkurencinėse elektroninių ryšių rinkose, ir turėtų būti įgyvendinamas kuo greičiau, kad šis numeris būtų aktyvuojamas per vieną darbo dieną ir paslaugos gavėjas liktų be paslaugos ne ilgiau kaip vieną darbo dieną. Kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą numerių perkėlimo procesą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių ir technologijų naujoves. Kai kurių valstybių narių patirtis rodo, kad iškyla pavojus, jog vartotojų perkėlimas kitam paslaugų teikėjui gali būti atliktas neturint jų sutikimo. Nors ši klausimą turi spręsti visų pirma teisėtvarkos institucijos, valstybės narės turėtų turėti galimybę įvesti tokias minimalias proporcingas priemones, susijusias su perkėlimo procesu, kadangi būtina kiek galima sumažinti tokius pavojus ir užtikrinti vartotojų apsaugą perkėlimo metu, taip pat ir taikant tinkamas sankcijas, nesumažinant proceso patrauklumo vartotojams.
- (48) Teisiniai privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimai gali būti taikomi nurodytoms radijo ir televizijos programoms bei papildomoms paslaugoms, teikiama tam tikro žiniasklaidos paslaugų teikėjo. Valstybės narės turėtų aiškiai pagrįsti privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimus savo nacionalinėje teisėje siekdamos užtikrinti, kad tokie įpareigojimai būtų skaidrūs, proporcingi ir deramai apibrėžti. Šiuo atžvilgiu privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti parengtos taip, kad jos suteiktų pakankamai paskatų veiksmingai investuoti į infrastruktūrą. Privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti reguliariai persvarstomos, kad jos atitiktų technologijų raidą ir rinkos pokyčius ir taip būtų užtikrinta, kad jos tebebūtų proporcingos siekiamiems tikslams. Papildomos paslaugos apima (tačiau tuo neapsiribojant) paslaugas, kuriomis pagerinamos neigaliųjų galutinių paslaugų gavėjų naudojimosi paslaugomis galimybės, pavyzdžiui, videoteksto, subtitravimo paslauga, garsinį komentavimą ir gestų kalbą.

⁽¹⁾ OL L 49, 2007 2 17, p. 30.

- (49) Siekdamas pašalinti esamus konsultavimosi su vartotojais trūkumus ir tinkamai atsižvelgti į piliečių interesus, valstybės narės turėtų įdiegti tinkamą konsultavimosi mechanizmą. Toks mechanizmas galėtų būti įstaiga, kuri nepriklausomai nuo nacionalinės reguliavimo institucijos ir paslaugų teikėjų atliktų tyrimus su vartotojais susijusiais klausimais, pavyzdžiui, vartotojų įpročių ir paslaugų teikėjų keitimo mechanizmų klausimais, ir kuri veiktų skaidriai bei prisidėtų prie esamų konsultavimosi su suinteresuotaisiais subjektais mechanizmų. Be to, galėtų būti nustatytas mechanizmas siekiant prisidėti prie atitinkamo bendradarbiavimo klausimais, susijusiais su teisėto turinio propagavimu. Tačiau pagal jokias pagal šį mechanizmą sutartas procedūras neturėtų būti leidžiamas sistemingas naudojimosi internetu tiriamasis stebėjimas.
- (50) Komisijai reikėtų pranešti apie ūkio subjektui, paskirtam teikti universalias paslaugas, nustatytus įpareigojimus, kurių jis turi laikytis teikdamas tas paslaugas.
- (51) Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių) derinamos valstybių narių nuostatos, reikalingos siekiant užtikrinti vienodą pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos lygį ir ypač teisę į privatumą ir teisę į konfidencialumą, atsižvelgiant į asmens duomenų tvarkymą elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinti laisvą tokių duomenų ir elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje. Jeigu priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad galinis įrenginys būtų suprojektuotas taip, kad būtų apsaugoti asmens duomenys ir privatumas, priimanamos pagal Direktyvą 1999/5/EB arba 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimą 87/95/EEB dėl standartizacijos informacinių technologijų ir telekomunikacijų srityje ⁽¹⁾, tokios priemonės turėtų atitikti technologinio neutralumo principą.
- (52) IP adresų naudojimo pokyčiai turėtų būti atidžiai stebimi, atsižvelgiant į darbą, kurį (be kitų) jau atliko pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ 29 straipsnį įsteigta Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupė, ir atsižvelgiant į tinkamus pasiūlymus.
- (53) Saugumo technologijų ir paslaugų teikėjų, veikiančių duomenų valdytojų teisėmis, atliekamam srauto duomenų tvarkymui tik tais tikslais, kai reikia užtikrinti tinklo ir informacijos saugumą, t. y. tinklo ir informacinės sistemos gebėjimą esant nustatytam pasitikėjimo lygmeniui pasipriešinti atsitiktiniams atvejams arba neteisėtiems ar tyčiniams veiksams, kurie kelia pavojų saugomų ar perduodamų duomenų prieinamumui, autentiškumui, vientisumui ir slaptumui, ir susijusių paslaugų, siūlomų arba prieinamų šiuose tinkluose ir sistemose, saugumą, taikomas Direktyvos 95/46/EB 7 straipsnio f punktas. Tvarkant duomenis, pavyzdžiui, užkertamas kelias neteisėtam naudojimuisi elektroninių ryšių tinklais ir kenksmingo kodo platinimui ir stabdomi „atsisakymo aptarnauti“ išpuoliai ir kenkimas kompiuterių bei elektroninių ryšių sistemoms.
- (54) Elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkų liberalizavimas bei sparti technologinė pažanga kartu paskatino konkurenciją ir ekonomikos augimą bei lėmė didelę galutiniams paslaugų gavėjams skirtų paslaugų, kurias galima gauti viešaisiais elektroninių ryšių tinklais, įvairovę. Reikia užtikrinti, kad vartotojams ir naudotojams būtų suteikta tokio paties lygio privatumo ir asmens duomenų apsauga neatsižvelgiant į tai, kokia technologija naudojama tam tikrai paslaugai teikti.
- (55) Siekiant elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos tikslų, vadovaujantis proporcingumo ir subsidarumo principais bei siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir veiksmingumą Europos verslui ir panašioms nacionalinėms reguliavimo institucijoms, Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių) daug dėmesio skiriama viešiesiems elektroninių ryšių tinklams ir paslaugoms, tačiau ji netaikoma uždaroms naudotojų grupėms ir įmonių tinklams.
- (56) Technologijų pažanga suteikia galimybę kurti naujas programas, grindžiamas duomenų rinkimo ir identifikavimo įrenginiais, kurie galėtų būti radijo dažnius naudojantys bekontakčiai įrenginiai. Pavyzdžiui, radijo dažnių atpažinimo radijo ryšio įrenginiai (RFID) naudoja radijo dažnius duomenims nuskaityti iš vienareikšmiškai identifikuojamų žymenų, o duomenys po to gali būti perduodami esamais ryšių tinklais. Plačiai naudojant tokias technologijas, jei piliečiai tam pritartų, gali būti sukurta didelė ekonominė ir socialinė nauda ir tokiu būdu svariai prisidėta prie vidaus rinkos plėtojimo. To siekiant būtina užtikrinti, kad būtų apsaugotos visos pagrindinės asmens teisės, pirmiausia teisės į privatumą ir duomenų apsaugą. Kai tokie įrenginiai prijungiami prie viešųjų elektroninių ryšių tinklų arba naudojasi elektroninių ryšių paslaugomis kaip pagrindine infrastruktūra, turėtų būti taikomos atitinkamos Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nuostatos, įskaitant nuostatas dėl saugumo, srauto ir vietos nustatymo duomenų bei konfidencialumo.
- (57) Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas turėtų imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų savo paslaugų saugumą. Nepažeidžiant Direktyvos 95/46/EB, tokiomis priemonėmis turėtų būti užtikrinta, kad asmens duomenimis galėtų naudotis tik leidimą turintys asmenys ir tik teisėtais tikslais, ir kad asmens duomenys, taip pat tinklas ir paslaugos būtų apsaugoti duomenų saugojimo ar perdavimo metu. Be to, asmens duomenų

⁽¹⁾ OL L 36, 1987 2 7, p. 31.

⁽²⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

tvarkymo srityje turėtų būti vykdoma saugumo politika, kuria būtų siekiama nustatyti sistemos trūkumus, taip pat turėtų būti vykdoma nuolatinė stebėseną ir prevenciniai, ištaisomieji bei poveikį švelninantys veiksmai.

- (58) Kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų remti piliečių interesus, *inter alia*, prisidedamos prie asmens duomenų ir privatumo aukšto lygio apsaugos užtikrinimo. Šiuo tikslu kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų turėti būtinas priemones savo pareigoms atlikti, įskaitant išsamius ir patikimus duomenis apie faktinius įvykius, susijusius su saugumu, dėl kurių kilo pavojus žmonių asmens duomenims. Jos turėtų stebėti priemones, kurių imtasi, ir skleisti geriausios patirties pavyzdžius viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams. Todėl teikėjai turėtų prižiūrėti išsamius visų asmens duomenų saugumo pažeidimų įrašus, kad juos toliau galėtų analizuoti ir įvertinti kompetentingos nacionalinės institucijos.
- (59) Bendrijos teisėje duomenų valdytojams numatytos pareigos, susijusios su asmens duomenų tvarkymu, įskaitant įpareigojimą įgyvendinti atitinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis būtų, pvz., apsaugoma nuo duomenų praradimo. Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nustatytuose reikalavimuose dėl pranešimų apie duomenų saugumo pažeidimus nustatyta, kokia tvarka taikoma pranešant kompetentingoms institucijoms ir susijusiems asmenims, kai asmens duomenims vis tiek kilo pavojus. Šie reikalavimai dėl pranešimo taikomi tik saugumo pažeidimams, kurie įvyksta elektroninių ryšių sektoriuje. Vis dėlto pranešimas apie saugumo pažeidimus atitinka bendrą piliečių interesą būti informuotiems apie saugumo sutrikimus, dėl kurių jų asmens duomenys gali būti prarasti arba jiems gali kilti kitoks pavojus, ir apie esamas ar rekomenduotinas atsargumo priemones, kurių jie gali imtis siekdami sumažinti galimus ekonominius nuostolius ar socialinę žalą, kurią galima patirti dėl tokių sutrikimų. Paslaugų gavėjų interesus būti informuotiems aiškiai neapsiriboja vien tik elektroninių ryšių sektoriumi, todėl Bendrijos lygmeniu prioritetine tvarka turėtų būti nustatyti aiškūs, privalomi reikalavimai dėl pranešimo, taikomi visuose sektoriuose. Kol Komisija atliks visų su šia sritimi susijusių Bendrijos teisės aktų peržiūrą, ji, konsultuodamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, turėtų imtis reikiamų priemonių nedelsiant paskatinti visoje Bendrijoje taikyti principus, įtrauktus į Direktyvos 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) taisykles dėl pranešimų apie duomenų saugumo pažeidimus, nepriklausomai nuo atitinkamų duomenų sektoriaus ar pobūdžio.
- (60) Kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų stebėti priemones, kurių imtasi, ir skleisti geriausios praktikos pavyzdžius viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams.
- (61) Dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo, jei jis tinkamai ir laiku neišaiškintas, susijęs abonentas arba asmuo gali patirti didelių ekonominių nuostolių arba socialinę žalą, įskaitant su tapatybe susijusį sukčiavimą. Todėl sužinojęs, kad įvyko toks pažeidimas, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas iškart turėtų pranešti apie pažeidimą kompetentingai nacionalinei institucijai. Abonentams arba asmenims, kurių duomenims ir privatumui šie pažeidimai galėjo turėti neigiamą poveikį, apie tai turėtų būti nedelsiant pranešama, kad jie galėtų imtis būtinų atsargumo priemonių. Pažeidimas laikomas turinčiu neigiamą poveikį abonto arba asmens duomenims ir privatumui, kai jį vykdančiam, pavyzdžiui, įvykdoma tapatybės vagystė ar su ja susijęs sukčiavimas, padaroma fizinė žala, patiriamas didelis pažeminimas arba padaroma žala reputacijai teikiant viešąsias ryšių paslaugas Bendrijoje. Į pranešimą turėtų būti įtraukta informacija apie priemones, kurių ėmėsi paslaugų teikėjas, kad išsiaiškintų pažeidimą, bei rekomendacijos susijusiems abonentams ar asmenims.
- (62) Įgyvendindamos Direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) į nacionalinę teisę perkeliančios priemonės, valstybių narių institucijos ir teismai turėtų ne tik aiškinti savo nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų tą direktyvą, bet taip pat turėtų užtikrinti, kad perkeltiamas nuostatas nebūtų vadovaujamaši tos direktyvos aiškinimas, kuris prieštarautų kitoms pagrindinėms teisėms ar bendriesiems Bendrijos teisės principams, pavyzdžiui, proporcingumo principui.
- (63) Turėtų būti numatytas su informavimo ir pranešimų teikimo reikalavimams taikomomis sąlygomis, forma ir procedūromis susijusių techninių įgyvendinimo priemonių priėmimas, kad būtų užtikrinta tinkamo lygio privatumo apsauga ir asmens duomenų, kurie perduodami arba tvarkomi vidaus rinkoje naudojantis elektroninių ryšių tinklais, saugumas.
- (64) Nustatant išsamias taisykles dėl formos ir tvarkos, taikomos pranešimui apie pažeidimus, susijusius su asmens duomenimis, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į pažeidimo aplinkybes, įskaitant tai, ar asmens duomenys buvo apsaugoti tinkamomis techninėmis priemonėmis, veiksmingai ribojančiomis su tapatybe susijusio sukčiavimo arba kitokio neteisėto naudojimo galimybe. Be to, nustatant tokias taisykles ir tvarką reikėtų atsižvelgti į teisėtus teisėsaugos institucijų interesus tais atvejais, kai pernelyg ankstyvas informacijos apie įvykį paskelbimas galėtų sutrukdyti pažeidimo aplinkybių ištyrimui.
- (65) Programinė įranga, kuria slapta stebimi paslaugų gavėjo veiksmai arba trukdoma paslaugų gavėjo galinio įrenginio veikimui trečiosios šalies naudai (šnipinėjimo programos), kaip ir virusai kelia rimtą grėsmę paslaugų gavėjų privatumui. Reikia užtikrinti aukšto ir vienodo lygio paslaugų gavėjų privataus gyvenimo apsaugą neatsižvelgiant į tai, ar nepageidaujamos šnipinėjimo programos arba virusai atsitiktinai parsišunčiamos elektroninių ryšių tinklais, ar pristatomos ir slapta įdiegiamos į programinę įrangą,

platinamą per kitas išorines duomenų laikmenas, pavyzdžiui, kompaktinius diskus (CD), pastoviosios atminties kompaktinius diskus (CD-ROM) ar USB raktus. Valstybės narės turėtų skatinti informuoti galutinius paslaugų gavėjus apie esamas atsargos priemones ir skatinti juos imtis reikiamų veiksmų, kad jų galiniai įrenginiai būtų apsaugoti nuo virusų ir šnipinėjimo programų.

- (66) Trečiosios šalys gali pageidauti saugoti informaciją paslaugų gavėjo įrenginyje arba turėti prieigą prie jau saugomos informacijos dėl daugybės priežasčių: kaip teisėtų (pvz., tam tikrų rūšių slapukai), taip ir neteisėto įsibrovimo į privačią sritį (pvz., šnipinėjimo programos arba virusai). Taigi svarbiausia, kad paslaugų gavėjai, užsiimdami veikla, dėl kurios jų įrenginyje gali būti saugoma informacija arba jie gali suteikti minėtą prieigą, gautų aiškią ir išsamią informaciją apie tai. Informacijos pateikimo ir galimybės jos atsakyti būdai turėtų būti kiek galima patogesni naudoti. Išimtis įpareigojimui teikti informaciją ir suteikti galimybę jos atsakyti turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai techninis saugojimas arba prieiga yra būtina teisėtai siekiant suteikti galimybę naudoti specialią paslaugą, kurios aiškiai prašo abonentas arba paslaugų gavėjas. Esant techninėms galimybėms ir kai tai veiksminga, pagal atitinkamas Direktyvos 95/46/EB nuostatas, paslaugų gavėjo sutikimas tvarkyti duomenis gali būti išreikštas naudojant atitinkamus naršyklės nustatymus ar kitas programas. Šių reikalavimų laikymasis turėtų būti dar veiksmingesnis atitinkamoms nacionalinėms institucijoms suteikus didesnius įgaliojimus.
- (67) Apsaugos priemonės, kuriomis siekiama apsaugoti abonentų privatumą nuo elektroninių pašto siunčiamų nepageidaujamų pranešimų, naudojamų tiesioginės rinkodaros tikslais, taip pat taikomos SMS, MMS ir kitoms panašioms taikomosioms programoms.
- (68) Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai turi nemažai investuoti kovodami su nepageidaujamais komerciniais pranešimais (brukalais). Be to, jų padėtis geresnė nei galutinių paslaugų gavėjų, nes jie turi žinių ir išteklių, kurie būtini nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platinimo aptikti ir nustatyti. Todėl elektroninio pašto paslaugų teikėjai ir kiti paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę dėl tokių pažeidimų imtis teisinių veiksmų prieš nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platintojus ir taip apginti savo klientų interesus, kaip savo teisėtų verslo interesų dalį.
- (69) Siekiant užtikrinti tinkamo lygio privatumo ir asmens duomenų, kurių perdavimas ir tvarkymas susijęs su elektroninių ryšių tinklų naudojimu Bendrijoje, apsaugą reikia veiksmingų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimų, kad būtų sukurtos tinkamos paskatos laikytis reikalavimų. Kompetentingos nacionalinės institucijos ir tam tikrais atvejais kitos atitinkamos nacionalinės įstaigos turėtų turėti pakankamus įgaliojimus ir išteklių, kad galėtų

veiksmingai tirti reikalavimų nesilaikymo atvejus, įskaitant galimybę gauti visą svarbią informaciją, kurios joms gali prireikti, priimti sprendimus dėl skundų, o reikalavimų nesilaikymo atvejais taikyti sankcijas.

- (70) Šios direktyvos nuostatų įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui dažnai reikalingas dviejų ar daugiau valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimas, pavyzdžiui, kovojant su tarpvalstybiniais nepageidaujamais elektroniniais komerciniais pranešimais ir šnipinėjimo programomis. Siekiant užtikrinti sklandų ir operatyvų bendradarbiavimą tokiais atvejais, procedūras, susijusias, pavyzdžiui, su informacijos, kuria keičiasi institucijos, kiekiu ir formatu, ar terminais, kurių reikia laikytis, turėtų, Komisijai patikrinus, apibrėžti atitinkamos nacionalinės institucijos. Tokios procedūros taip pat sudarys galimybę suderinti susijusius rinkos subjektų įpareigojimus, prisidėdamos prie vienodų sąlygų kūrimo Bendrijoje.
- (71) Turėtų būti sustiprintas tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir vykdymo užtikrinimas laikantis galiojančių tarpvalstybinių vykdymo užtikrinimo mechanizmų, pavyzdžiui, nustatytųjų Reglamentu (EB) Nr. 2006/2004 (Reglamentu dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) ⁽¹⁾, iš dalies pakeičiant šį reglamentą.
- (72) Direktyvai 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvai) ir Direktyvai 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgaliojimais įgyvendinimo tvarką ⁽²⁾.
- (73) Visų pirma Komisijai turėtų būti įgaliota priimti veiksmingos priegios prie numerio „112“ paslaugų įgyvendinimo priemonės, taip pat pakeisti priedus atsižvelgiant į technikos pažangą arba paklausos rinkoje pokyčius. Jai taip pat turėtų būti suteiktas įgaliojimas priimti įgyvendinimo priemonės, susijusias su informavimo ir pranešimo reikalavimais bei duomenų tvarkymo saugumo įgyvendinimu. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies keisti neesmines Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) ir Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nuostatas jas papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti tvirtinamos laikantis Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. Atsižvelgiant į tai, kad reguliavimo procedūra su tikrinimu, laikantis įprastų terminų, tam tikrais išskirtiniais atvejais galėtų trukdyti laiku priimti įgyvendinimo priemonės, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų skubiai veikti, siekdami užtikrinti, kad šios priemonės būtų priimtos laiku.

⁽¹⁾ OL L 364, 2004 12 9, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- (74) Nustatant duomenų tvarkymo saugumo įgyvendinimo priemones, Komisija turėtų konsultuotis su visomis atitinkamomis Europos institucijomis ir organizacijomis (Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA), Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupę, išsteigta pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį) ir visomis kitomis atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis, ypač siekiant informacijos apie geriausias turimas technines ir ekonomines priemones, tinkamas pagerinti Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) įgyvendinimą.
- (75) Todėl Direktyvas 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą) ir 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (76) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės yra skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos), Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ir jų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) pakeitimai

Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyvą) ši direktyva skirta elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikimui galutiniams paslaugų gavėjams. Tikslas – užtikrinti galimybę visoje Bendrijoje gauti kokybiškas viešąsias paslaugas veiksmingos konkurencijos ir laisvo pasirinkimo sąlygomis ir reglamentuoti tokius atvejus, kai rinka nepakankamai tenkina galutinių paslaugų gavėjų poreikius. Šioje direktyvoje taip pat numatytos nuostatos dėl galinių įrenginių tam tikrų aspektų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis.

2. Šioje direktyvoje nustatomos galutinių paslaugų gavėjų teisės ir atitinkami viešuosius elektroninių ryšių tinklus bei paslaugas teikiančių ūkio subjektų įpareigojimai. Siekiant

užtikrinti universaliųjų paslaugų teikimą atvirų ir konkurencinių rinkų aplinkoje, šioje direktyvoje apibrėžiamas minimalus nustatytos kokybės paslaugų, kurias gali gauti visi galutiniai paslaugų gavėjai priimtinomis kainomis atsižvelgiant į konkrečias nacionalines sąlygas ir neiškraipant konkurencijos, rinkinys. Šioje direktyvoje taip pat nustatomi įpareigojimai teikti tam tikras privalomas paslaugas.

3. Šioje direktyvoje nei įpareigojama, nei draudžiama taikyti viešųjų elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikėjų laikantis nacionalinės teisės ir remiantis Bendrijos teise nustatytas galutinių paslaugų gavėjų prieigą prie paslaugų ir programų bei naudojimąsi jomis ribojančias sąlygas, tačiau nustatoma pareiga informuoti apie šias sąlygas. Nacionalinės priemonės, susijusios su galutinių paslaugų gavėjų prieiga prie paslaugų ir programų, teikiamų elektroninių ryšių tinklais, bei naudojimąsi jomis, turi gerbti pagrindines fizinių asmenų teises ir laisves, įskaitant teisę į privatumą ir į tinkamą teismo procesą, kaip apibrėžta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje.

4. Šioje direktyvoje numatytos nuostatos dėl galutinių paslaugų gavėjų teisių taikomos nepažeidžiant Bendrijos vartotojų apsaugos taisyklių, visų pirma Direktyvų 93/13/EEB ir 97/7/EB bei nacionalinių taisyklių, suderintų su Bendrijos teise.“;

2. 2 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

a) b punktas išbraukiamas;

b) c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) „viešojo telefono ryšio paslauga“ – visuomenei teikiama paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir gauti nacionalinius arba nacionalinius ir tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane;

d) „geografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kurio tam tikroje skaitmeninėje struktūroje yra geografinė nuoroda, naudojama skambučiams į fizinę tinklo galinio taško (NTP) vietą nukreipti;“;

c) e punktas išbraukiamas;

d) f punktas pakeičiamas taip:

„f) „negeografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kuris nėra geografinis numeris. Tai, *inter alia*, gali būti judriojo telefono ryšio, nemokami ir padidinto tarifo telefono ryšio numeriai.“;

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

3. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Prieigos fiksuotoje vietoje teikimas ir telefono ryšio paslaugų teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad bent vienas ūkio subjektas tenkintų visus pagrįstus prašymus dėl sujungimo su viešojo ryšių tinklu fiksuotoje vietoje.

2. Teikiamas sujungimas turi suteikti galimybę užtikrinti balso, faksimilės ir duomenų perdavimą tokiu pajėgumu, kokio pakanka veiksmingai interneto prieigai atsižvelgiant į daugumos abonentų naudojamas technologijas ir technologines galimybes.

3. Valstybės narės užtikrina, kad bent vienas ūkio subjektas tenkintų visus pagrįstus prašymus teikti 1 dalyje nurodytu tinklu viešąjį telefono ryšio paslaugą, sudarančią galimybę inicijuoti ir gauti nacionalinius bei tarptautinius skambučius.“;

4. 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Laikantis 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (*) 12 straipsnio nuostatų, į 1 dalyje nurodytus abonentų sąrašus įrašomi visi viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai.

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

5. 6 straipsnio pavadinimas ir 1 dalis pakeičiami taip:

„Taksofonai ir kiti vieši balso telefonijos prieigos taškai

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų nustatyti įpareigojimus ūkio subjektams siekiant garantuoti pakankamą taksofonų arba kitų viešų balso telefonijos prieigos taškų geografinę aprėptį, taksofonų arba kitų viešų balso telefonijos prieigos taškų skaičių, prieinamumą neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams ir paslaugų kokybę, kad būtų galima patenkinti pagrįstus galutinių paslaugų gavėjų poreikius.“;

6. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtos priemonės

1. Valstybės narės imasi neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių, kad jiems užtikrintų vienodas galimybes gauti 4 straipsnio 3 dalyje ir 5 straipsnyje nurodytas paslaugas už prieinamą kainą, kaip ir kitiems

galutiniams paslaugų gavėjams, jei IV skyriuje nėra nustatyti lygiaverčio poveikio reikalavimai. Valstybės narės gali įpareigoti nacionalines reguliavimo institucijas įvertinti bendrą poreikį ir specialius reikalavimus, įskaitant tokių neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių apimtį ir konkrečią formą.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali imtis specialių priemonių, siekdamos užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai, taip pat kaip ir dauguma kitų galutinių paslaugų gavėjų, galėtų rinktis ūkio subjektus ir paslaugų teikėjus.

3. Įmdamosi 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių, valstybės narės ragina laikytis atitinkamų standartų arba specifikacijų, paskelbtų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 17 ir 18 straipsnius.“;

7. 8 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Kai pagal 1 dalį paskirtasis ūkio subjektas ketina perleisti visą savo vietinio prieigos tinklo nuosavybę arba didelę jos dalį atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam savininkui, jis iš anksto laiku apie tai praneša nacionalinei reguliavimo institucijai, kad ta institucija galėtų įvertinti numatyto sandorio poveikį 4 straipsnyje nurodytam prieigos fiksuotoje vietoje ir telefono ryšio paslaugų teikimui. Nacionalinė reguliavimo institucija gali nustatyti, keisti ar panaikinti specialius įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyvos) 6 straipsnio 2 dalį.“;

8. 9 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos stebi 4–7 straipsniuose nurodytų paslaugų, kurias teikia paskirtasis ūkio subjektas, vykdydamas universalijų paslaugų teikimo įpareigojimą, arba kurios teikiamos rinkoje be tokio paskyrimo, mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį, ypač juos lygindamos su nacionalinėmis vartotojų kainomis ir pajamomis.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali reikalauti, kad paskirtieji ūkio subjektai vartotojams suteiktų tarifų pasirinkimo galimybes arba paketus, kurie skiriasi nuo įprastomis komercinėmis sąlygomis taikomų tarifų, visų pirma siekdamos užtikrinti, kad mažas pajamas gaunantys ar specialiųjų socialinių poreikių turintys asmenys nevengtų prisijungti prie 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto tinklo ir naudotis 4 straipsnio 3 dalyje bei 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytomis paslaugomis, kurioms taikomi universalijų paslaugų teikimo įpareigojimai, ir kurias teikia paskirtieji ūkio subjektai.“;

9. 11 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nacionalinės reguliavimo institucijos ūkio subjektams, turintiems įpareigojimą teikti universalias paslaugas, gali nustatyti siektinus rezultatus. Nustatydamos tokius siektinus rezultatus, nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgia į suinteresuotųjų šalių nuomonę, visų pirma nurodytųjų 33 straipsnyje.“;

10. III skyriaus antraštinė dalis pakeičiama taip:

„ŪKIO SUBJEKTŲ, TURINČIŲ DIDELĘ ĮTAKĄ TAM TIKROJE MAŽMENINĖSE RINKOSE, REGULIAVIMAS“;

11. 16 straipsnis išbraukiamas;

12. 17 straipsnis pakeičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad ūkio subjektams, kurie pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 14 straipsnį nustatyti kaip turintys didelę įtaką tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nacionalinės reguliavimo institucijos taikytų atitinkamus reguliavimo įpareigojimus:

- a) kai atlikusi rinkos tyrimą pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 16 straipsnį nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia, kad tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nustatytoje pagal tos Direktyvos 15 straipsnį, konkurencija nėra veiksminga; ir
- b) kai nacionalinė reguliavimo institucija padaro išvadą, kad pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnius nustatyti įpareigojimai nepadės pasiekti Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje nustatytų tikslų.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

13. 18 ir 19 straipsniai išbraukiami;

14. 20–23 straipsniai pakeičiami taip:

„20 straipsnis

Sutartys

1. Valstybės narės užtikrina, kad užsisakydami sujungimo su viešuoju ryšių tinklu paslaugas ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, vartotojai ir kiti jų pageidaujantys galutiniai paslaugų gavėjai turėtų teisę su ūkio subjektu arba ūkio subjektais, teikiančiais tokį sujungimą ir (arba) paslaugas, sudaryti sutartį. Sutartyje aiškiai, išsamiai ir lengvai suprantamu būdu nurodoma bent ši informacija:

a) ūkio subjekto tapatybė ir adresas;

b) teikiamos paslaugos, visų pirma įskaitant:

- ar suteikiama, ar nesuteikiama skubios pagalbos iškviatimo bei skambintojo vietos nustatymo paslauga ir bet kokie skubios pagalbos iškviatimo apribojimai pagal 26 straipsnį,
 - informaciją apie bet kokias kitas prieigą prie paslaugų ir taikomųjų programų ir naudojimąsi jomis ribojančias sąlygas, kai jos yra leidžiamos nacionalinės teisės aktuose pagal Bendrijos teisę,
 - siūlomos paslaugos užtikrinamą minimalų kokybės lygį, būtent pradinio sujungimo laiką, o tam tikrais atvejais kitus paslaugos kokybės parametrus, kurie apibrėžti nacionalinių reguliavimo institucijų,
 - informaciją apie visas procedūras, kurias vykdo ūkio subjektas, siekdamas įvertinti ir reguliuoti srautus, kad būtų išvengta tinklo užpildymo arba perpildymo, bei informaciją apie tai, kaip šios procedūros galėtų paveikti tinklo kokybę,
 - siūlomų techninės priežiūros paslaugų rūšis ir paslaugos vartotojams paslaugas, taip pat būdus kaip kreiptis pagalbos,
 - visus teikėjo nustatytus galinių įrenginių, kuriuos suteikia teikėjas, naudojimo apribojimus;
- c) jei taikomas įpareigojimas pagal 25 straipsnį – abonentų galimybės pasirinkti, ar įtraukti ar neįtraukti jo asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir atitinkami duomenys;
- d) informacija apie kainas ir tarifus bei priemones, kuriomis galima gauti naujausią informaciją apie visus taikomus tarifus ir techninės priežiūros mokesčius, siūlomus mokėjimo būdus ir sąnaudų skirtumus, priklausančius nuo mokėjimo būdo;

e) sutarties galiojimo laikotarpis ir paslaugų teikimo bei sutarties pratęsimo ir nutraukimo sąlygos, įskaitant:

- visą minimalią reikiamą naudojimo trukmę ir laikotarpį, kurie būtini norint pasinaudoti akcija,
- visus mokesčius, susijusius su telefono ryšio numerių ir kitų identifikatorių perkėlimu,
- visus mokesčius, mokėtinus nutraukiant sutartį, įskaitant su galiniais įrenginiais susijusių sąnaudų išieškojimą;

f) kompensacija ir grąžinamos sumos, kurios išmokamos, jei paslaugų kokybė neatitinka sutartyje nurodyto kokybės lygio;

- g) būdas, kaip pradėti ginčų sprendimo procedūras pagal 34 straipsnį;
- h) veiksmai, kurių gali imtis ūkio subjektas, reaguodamas į įvykius, susijusius su saugumu arba vientisumu, arba į grėsmes ir pažeidžiamumą.

Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad sutartyje būtų pateikta 21 straipsnio 4 dalyje nurodyta ir su teikiama paslauga susijusi informacija, kurią šiuo tikslu gali teikti atitinkamos viešosios institucijos, apie elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų naudojimą dalyvaujant neteisėtoje veikloje ar platinant žalingą turinį bei apie apsaugos priemones, skirtas nuo pavojų apsaugoti asmenį, jo privatumą ir asmens duomenis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad gavę pranešimą apie sutarties sąlygų pakeitimus, kuriuos siūlo elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiantys ūkio subjektai, abonentai turėtų teisę be nuobaudų nutraukti sutartį. Abonentams iš anksto, ne vėliau kaip prieš mėnesį, tinkamai pranešama apie numatomus tokius pakeitimus ir kartu pranešama apie jų teisę be nuobaudų nutraukti tokią sutartį, jei naujos sąlygos jiems nepriimtinos. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms būtų sudarytos galimybės nurodyti tokių pranešimų formą.

21 straipsnis

Skaidrumas ir informacijos skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti ūkio subjektus, teikiančius viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, skelbti skaidrią, palyginamą, pakankamą bei naujausią informaciją apie taikomas kainas ir tarifus, visus mokesčius, mokėtinus nutraukus sutartį, taip pat apie standartines jų paslaugų galutiniam paslaugų gavėjams ir vartotojams suteikimo bei naudojimosi jomis sąlygas, laikantis II priedo nuostatų. Tokia informacija skelbiama aiškia, išsamia ir lengvai prieinama forma. Nacionalinės reguliavimo institucijos gali nurodyti papildomus reikalavimus dėl tokios informacijos skelbimo formos.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos skatina teikti palyginamą informaciją, kad galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai galėtų savarankiškai įvertinti alternatyvių naudojimosi paslaugomis galimybių sąnaudas, pavyzdžiui, pateikiant interaktyviuosius vadovus ar panašias priemones. Jei tokių priemonių, teikiamų nemokamai ar už priimtina kainą, rinkoje nėra, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos pačios arba per trečiąsias šalis galėtų teikti tokius vadovus ar priemones. Trečiosios šalys turi teisę nemokamai naudotis elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas teikiančių ūkio subjektų skelbiama informacija tokių interaktyviųjų vadovų arba panašių priemonių pardavimo arba pateikimo naudotis tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti ūkio subjektus, teikiančius viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, *inter alia*.,

- a) teikti abonentams informaciją apie tarifus, taikomus visiems telefono ryšio numeriams ar paslaugoms, kuriems taikomos tam tikros kainodaros sąlygos; atskirų kategorijų paslaugų atveju nacionalinės reguliavimo institucijos gali reikalauti, kad informacija būtų suteikiama prieš skambučio sujungimą;
- b) informuoti abonentus apie visus galimybes naudotis skubios pagalbos iškviatimo paslaugomis ir skambinančiojo vietos nustatymo duomenų pokyčius jų užsisakytos paslaugos atveju;
- c) informuoti abonentus apie visus priegį prie paslaugų ir taikomųjų programų ir naudojimąsi jomis ribojančių sąlygų, kai jos yra leidžiamos nacionalinės teisės aktuose pagal Bendrijos teisę, pokyčius;
- d) teikti informaciją apie visas procedūras, kurias vykdo teikėjas, siekdamas įvertinti ir reguliuoti srautus, kad būtų išvengtas tinklo užpildymo arba perpildymo, bei apie tai, kaip šios procedūros galėtų paveikti tinklo kokybę;
- e) informuoti abonentus apie jų teisę pasirinkti, ar įtraukti jų asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir apie atitinkamų duomenų rūšis pagal Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį; ir
- f) reguliariai teikti neįgaliesiems abonentams išsamią informaciją apie jiems skirtus produktus ir paslaugas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos prieš nustatydamos įpareigojimą gali skatinti taikyti savireguliacijos ar bendrai vykdomo reguliavimo priemones, jei mano tai esant reikalinga.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad 3 dalyje nurodyti ūkio subjektai tam tikrais atvejais esamiems ir būsimiems abonentams nemokamai platintų informaciją apie viešuosius interesus tomis pačiomis priemonėmis, kurias jie paprastai taiko ryšiams su abonentais palaikyti. Tokiu atveju tokią informaciją rengia atitinkamos viešosios institucijos; ji yra standartinės formos ir, *inter alia*, apima šias temas:

- a) dažniausi elektroninių ryšių paslaugų naudojimo būdai, siekiant dalyvauti neteisėtoje veikloje ar platinti žalingą turinį, ypač jei tokiu būdu gali būti pažeistos kitų asmenų teisės ir laisvės, įskaitant autorių ir gretutinių teisių pažeidimus bei jų teisinės pasekmes; ir

- b) apsaugos nuo pavojų asmens saugumui, privatumui ir asmens duomenų saugumui naudojantis elektroninių ryšių paslaugomis priemonės.

22 straipsnis

Paslaugų kokybė

1. Atsižvelgusios į suinteresuotųjų šalių nuomonę valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiantys ūkio subjektai skelbtų galutiniams paslaugų gavėjams skirtą palyginamą, pakankamą ir naujausią informaciją apie savo paslaugų kokybę ir apie priemones, kurių imtasi siekiant užtikrinti lygiavertės galimybes neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos prašymu tokia informacija jai teikiama prieš ją paskelbiant.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai, įskaitant neigaliuosius galutinius paslaugų gavėjus, galėtų gauti išsamią, palyginamą, patikimą informaciją, kuria lengva naudotis, gali, *inter alia*, nurodyti paslaugos kokybės parametrus, kuriuos reikia vertinti, ir skelbtinos informacijos turinį, formą bei skelbimo būdą, įskaitant galimus kokybės sertifikavimo mechanizmus. Atitinkamais atvejais galima taikyti III priede pateiktus parametrus, apibrėžimus ir matavimo metodus.

3. Siekdamos užkirsti kelią paslaugos kokybės blogėjimui ir srauto tinkluose trukdymui ar sulėtėjimui valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos ūkio subjektui ar ūkio subjektams, teikiančiam (-iems) viešuosius ryšių tinklus, galėtų nustatyti minimalius paslaugų kokybės reikalavimus.

Nacionalinės reguliavimo institucijos tinkamu laiku prieš nustatant tokius reikalavimus pateikia Komisijai tokių veiksmų motyvų santrauką, reikalavimus, kuriuos ketinama nustatyti, ir informaciją apie siūlomą veiksmų eigą. Ši informacija taip pat teikiama Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai (EERRI). Komisija, išnagrinėjusi tokią informaciją, gali pateikti su ja susijusių pastabų ar rekomendacijų, ypač siekdamą užtikrinti, kad reikalavimai neigiamai neveiktų vidaus rinkos veiklos. Spręsdamos dėl reikalavimų nacionalinės reguliavimo institucijos kuo labiau atsižvelgia į Komisijos pastabas ar rekomendacijas.

23 straipsnis

Galimybė gauti paslaugas

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų visas įmanomas galimybes gauti viešąsias telefono ryšio paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais. Valstybės narės užtikrina,

kad ūkio subjektai, teikiantys viešąsias telefono ryšio paslaugas, imtųsi visų reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta galimybė nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.“;

15. Įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Lygiavertčių galimybių naudotis paslaugomis ir pasirinkimo užtikrinimas neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams

1. Valstybės narės sudaro galimybes atitinkamoms nacionalinėms institucijoms tam tikrais atvejais nurodyti reikalavimus, kurių turi laikytis ūkio subjektai, teikiantys viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, siekdamos užtikrinti, kad neigalieji galutiniai paslaugų gavėjai:

- turėtų galimybę naudotis elektroninių ryšių paslaugomis, kurios būtų lygiavertės paslaugoms, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų; ir
- galėtų naudotis daugumos galutinių paslaugų gavėjų pasirinktų ūkio subjektų bei jų paslaugų teikiamais privalumais.

2. Kad galėtų patvirtinti ir įgyvendinti specialias nuostatas dėl neigaliųjų galutinių paslaugų gavėjų, valstybės narės turi skatinti specialių galinių įrenginių, kuriais teikiamos reikiamos paslaugos ir funkcijos, tiekimą.“;

16. 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- Pavadinimas pakeičiamas taip:

„Informacijos apie telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugos“;

- 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai turėtų teisę būti įtraukti į viešą abonentų sąrašą, nurodytą 5 straipsnio 1 dalies a punkte, ir kad informacija apie juos informacijos apie abonentus teikimo paslaugų teikėjams ir (arba) abonentų sąrašams būtų teikiama pagal šio straipsnio 2 dalį.“;

- 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad visi galutiniai paslaugų gavėjai, kuriems teikiama viešoji telefono ryšio paslauga, galėtų naudotis informacijos apie abonentus teikimo paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos turi galėti nustatyti įpareigojimus ir sąlygas ūkio subjektams, kurie kontroliuoja galutinių paslaugų gavėjų galimybes pasinaudoti informacijos apie abonentus teikimo paslauga pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 5 straipsnio nuostatas. Tokie įpareigojimai ir sąlygos turi būti objektyvūs, nešališki, nediskriminuojantys ir skaidrūs.“

4. Valstybės narės netaiko norminių apribojimų, dėl kurių vienoje valstybėje narėje esantys galutiniai paslaugų gavėjai negalėtų, naudodamiesi balso skambučiais ar siųsdami trumpąsias tekstines žinutes (SMS), tiesiogiai gauti informacijos apie abonentus kitoje valstybėje narėje, ir imasi priemonių tokiai galimybei užtikrinti pagal 28 straipsnį.

5. 1–4 dalys taikomos laikantis Bendrijos teisės aktų reikalavimų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, ir ypač Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnio.“;

17. 26 ir 27 straipsniai pakeičiami taip:

„26 straipsnis

Skubios pagalbos iškvietimo paslaugos ir bendrasis Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeris

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi 2 dalyje nurodytų paslaugų galutiniai gavėjai, įskaitant taksofonų naudotojus, galėtų nemokamai ir nenaudodami jokios mokėjimo priemonės paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriu „112“, taip pat valstybių narių nurodytais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriais.

2. Valstybės narės, pasikonsultavusios su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis ir skubios pagalbos iškvietimo paslaugų teikėjais, užtikrina, kad ūkio subjektai, teikiantys galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant nacionalinius skambučius naudojant telefono ryšio numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, suteiktų galimybę naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, surinkus bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numerį „112“, į skambučius būtų tinkamai atsakoma, ir jie būtų tvarkomi taip, kad geriausiai atitiktų nacionalinę skubios pagalbos iškvietimo tarnybų sistemos darbo organizavimo tvarką. Į tokius skambučius atsakoma ir į juos reaguojama bent jau taip pat greitai ir veiksmingai, kaip atsakoma į skambučius nacionaliniu skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriu arba numeriais, jei šie ir toliau naudojami.

4. Valstybės narės užtikrina, kad neįgaliųjų galutinių paslaugų gavėjų galimybės naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis būtų lygiavertės galimybėms gauti paslaugas, kuriomis naudojasi kiti galutiniai paslaugų gavėjai. Siekiant užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis keliaudami kitose valstybėse narėse, priemonės, kurių imamasi šiam tikslui, bus kiek įmanoma grindžiamos Europos standartais arba specifikacijomis, paskelbtomis pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio nuostatas, ir jomis nebus trukdoma valstybėms narėms patvirtinti papildomų reikalavimų siekiant šiame straipsnyje nustatytą tikslą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkami ūkio subjektai sudarytų galimybę skubios pagalbos iškvietimo skambučius ir paslaugas tvarkančiai institucijai nemokamai naudotis

skambinančiojo vietos nustatymo duomenimis, kai tik ta institucija gauna tokį skambutį. Tai taikoma visiems skambučiams bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriu „112“. Valstybės narės šį įpareigojimą gali taikyti skambinant ir nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriais. Kompetentingos reguliavimo institucijos nustato informacijos apie skambinančiojo vietą tikslumo ir patikimumo kriterijus.

6. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numerį „112“ ir jo naudojimą, visų pirma priemonėmis, konkrečiai skirtomis asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

7. Pasikonsultavusi su EERRI, Komisija gali priimti technines įgyvendinimo priemones, kad būtų užtikrinta veiksminga telefono ryšio numerio „112“ paslaugų prieiga valstybėse narėse. Tačiau šios techninės priemonės priimanos nepažeidžiant skubios pagalbos iškvietimo paslaugų organizavimo ir neturi daryti jam įtakos, kadangi šių paslaugų organizavimas priklauso išskirtinei valstybių narių kompetencijai.

Tos priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, priimanos laikantis 37 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

27 straipsnis

Europos telefono prieigos kodai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kodas „00“ būtų standartinis tarptautinės prieigos kodas. Skambučiams tarp kaimyninių vietovių, esančių skirtingose valstybėse narėse, galima nustatyti specialią tvarką arba toliau taikyti esamą specialią tvarką. Galutiniai paslaugų gavėjai tose vietovėse turi būti išsamiai informuoti apie tokią tvarką.

2. Komisijos paskirtas ir Bendrijoje įsisteigęs juridinis asmuo atsako už Europos telefonijos numeracijos erdvės (ETNE) valdymą, įskaitant numerių skyrimą ir jos reklamą. Komisija priima reikiamas įgyvendinimo taisykles.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi viešąsias telefono ryšio paslaugas, kuriomis leidžiami tarptautiniai skambučiai, teikiantys ūkio subjektai tvarkytų visus į ETNE ir iš jos siunčiamus skambučius taikydami tarifus, panašius į tuos, kuriuos jie taiko skambučiams į kitas valstybes nares ir iš jų.“;

18. Įterpiamas šis straipsnis:

„27a straipsnis

Suderinti numeriai, skirti suderintoms socialinėms paslaugoms, įskaitant informavimo apie dingusius vaikus telefono liniją

1. Valstybės narės propaguoja skaitmenimis „116“ prasižadantį telefono ryšio numerių intervalo specialius numerius, nustatytus 2007 m. vasario 15 d. Komisijos sprendimu

2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio suderintų telefono ryšio numerių intervalo rezervavimo suderintoms socialinėms paslaugoms (*). Jos skatina teikti paslaugas, kurioms tokie numeriai yra rezervuoti, savo teritorijoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams būtų suteikiama kiek įmanoma geresnė prieiga naudotis paslaugomis, teikiamomis skambinant „116“ serijos telefono ryšio numeriais. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis tokiomis paslaugomis keliaujant kitose valstybėse narėse, taikomos priemonės turi būti grindžiamos atitinkamų standartų arba specifikacijų, paskelbtų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnį, laikymosi užtikrinimu.

3. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie „116“ serijos telefono ryšio numeriais teikiamas paslaugas ir naudojimąsi jomis, visų pirma priemonės, konkrečiai skirtas asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

4. Be bendrai visiems „116“ telefono ryšio numerių serijos numeriams taikomų priemonių, kurių buvo imtasi pagal 1, 2 ir 3 dalis, valstybės narės imasi visų įmanomų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad piliečiams būtų suteikta prieiga naudotis paslauga, kuri skirta pranešti apie dingusius vaikus pagalbos telefono linija. Pagalbos telefono linijos telefono ryšio numeris yra 116000.

5. Pasikonsultavusi su EERRI, Komisija gali priimti technines įgyvendinimo priemones, kad būtų užtikrintas veiksmingas „116“ telefono ryšio numerių serijos, ypač karštosios linijos pranešimams apie dingusius vaikus telefono ryšio numerio „116000“, paslaugų diegimas valstybėse narėse, įskaitant neigaliųjų galutinių paslaugų gavėjų galimybę jomis naudotis keliaujant kitose valstybėse narėse. Tačiau šios techninės priemonės priimanos nepažeidžiant skubios pagalbos iškvietimo paslaugų organizavimo ir neturi daryti jam įtakos, kadangi šių paslaugų organizavimas priklauso išskirtinei valstybių narių kompetencijai.

Tos priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, priimanos laikantis 37 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

(*) OL L 49, 2007 2 17, p. 30.“;

19. 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Galimybė naudotis numeriais ir paslaugomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos nacionalinės institucijos, kiek tai techniniu ir ekonominiu požiūriu įmanoma, išskyrus atvejus, kai abonentas, kuriam skambina, dėl komercinių priežasčių yra apribojęs skambučius iš tam tikrų geografinių vietovių, imtųsi visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai:

- a) galėtų užsisakyti ir naudotis paslaugomis skambinant negeografiniais numeriais Bendrijoje; ir

- b) galėtų, nepriklausomai nuo operatoriaus naudojamų technologijų ir įrenginių rūšies, naudotis visais Bendrijoje teikiamais telefono ryšio numeriais, įskaitant nurodytuosius valstybių narių nacionaliniuose telefono ryšio numeracijos planuose, ETNE numerius ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numerius (UIFN).

2. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms institucijoms būtų sudaryta galimybė reikalauti, kad viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas teikiantys ūkio subjektai kiekvienu atskiru atveju blokuotų galimybę naudotis telefono ryšio numeriais arba paslaugomis, kai tai pagrindžiama sukčiavimo arba neteisėto naudojimo motyvais, ir reikalauti, kad tokiais atvejais elektroninių ryšių paslaugų teikėjai neteiktų atitinkamo sujungimo ar atsakytų kitų pajamų už paslaugas.“;

20. 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nepažeisdamos 10 straipsnio 2 dalies, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, jog visi viešąsias telefono ryšio paslaugas ir (arba) prieigą prie viešųjų ryšių tinklų teikiantys ūkio subjektai galutiniams paslaugų gavėjams suteiktų galimybę naudotis visomis arba kai kuriomis I priedo B dalyje išvardytomis papildomomis priemonėmis ir I priedo A dalyje išvardytomis visomis arba kai kuriomis papildomomis priemonėmis, jei tai techniniu ir ekonominiu požiūriu yra perspektyvu.“;

- b) 3 dalis išbraukiama;

21. 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

Palankesnių sąlygų pakeisti paslaugų teikėją sudarymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane nurodytus telefono ryšio numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo telefono ryšio numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančio ūkio subjekto pagal I priedo C dalies nuostatas.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad su telefono ryšio numerių perkėlimu susijusi kainodara, kurią nustato operatoriai ir (arba) paslaugų teikėjai, būtų pagrįsta sąnaudomis ir kad tiesioginiai abonentų mokesčiai, jei taikomi, neatgrasytų abonentų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.

3. Nacionalinės reguliavimo institucijos mažmeninių tarifų už telefono ryšio numerių perkėlimą nenustato tokiu būdu, kuris iškreiptų konkurenciją, pavyzdžiui, nustatydamos specialius arba bendrus mažmeninius tarifus.

4. Telefono ryšio numerių perkėlimas ir jų aktyvavimas po perkėlimo vykdomi kuo greičiau. Bet kokių atveju, abonentams, kurie sudarė sutartį dėl telefono ryšio numerio perkėlimo pas naują ūkio subjektą, tas telefono ryšio numeris aktyvuojamas per vieną darbo dieną nuo prašymo pateikimo.

Nepažeisdamos pirmos pastraipos nuostatų, kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą telefono ryšio numerių perkėlimo procedūrą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių, technines galimybes ir poreikį toliau teikti paslaugas abonentui. Bet kuriuo atveju, dėl telefono ryšio numerio perkėlimo paslaugų gavėjas negali likti be paslaugos ilgiau kaip vieną darbo dieną. Kompetentingos nacionalinės institucijos, prireikus, taip pat turi atsižvelgti į atitinkamas priemones, skirtas užtikrinti abonentų apsaugą perkėlimo metu ir kad jie nebūtų perkeltami kitam paslaugų teikėjui be jų sutikimo.

Valstybės narės užtikrina, kad ūkio subjektams būtų taikomos atitinkamos sankcijos, įskaitant įpareigojimą išmokėti abonentams kompensaciją už nuostolius, patirtus dėl telefono ryšio numerių perkėlimo vilkinimo arba jų netinkamo perkėlimo dėl paslaugų teikėjų arba jų įgaliotinių kaltės.

5. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojų ir elektroninių ryšių paslaugas teikiančių ūkio subjektų sudarytose sutartyse nebūtų numatytas pradinis įsipareigojimo laikotarpis, viršijantis 24 mėnesius. Be to, valstybės narės užtikrina, kad ūkio subjektai paslaugų gavėjams pasiūlytų galimybę sudaryti daugiausia 12 mėnesių galiojančią sutartį.

6. Nepažeisdamos minimalaus sutarties laikotarpio valstybės narės užtikrina, kad sutarties nutraukimo sąlygos ir procedūros neatgrasytų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.“;

22. 31 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės savo jurisdikcijoje esantiems ūkio subjektams, teikiantiems elektroninių ryšių tinklus, skirtus radijo ir televizijos programoms transliuoti visuomenei, jeigu didelė dalis tokių tinklų galutinių paslaugų gavėjų naudojami jais kaip pagrindinė priemonė radijo ir televizijos programoms priimti, gali nustatyti pagrįstus privalomojo programų siuntimo („must carry“) įpareigojimus perduoti nurodytas radijo ir televizijos programas bei jas papildančias paslaugas, visų pirma siekdamas neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams sudaryti tinkamas galimybes naudotis tomis paslaugomis.

Valstybės narės peržiūri pirmoje pastraipoje nurodytus įpareigojimus ne vėliau kaip per vienerius metus nuo 2011 m. gegužės 25 d., išskyrus atvejus, kai valstybės narės atliko tokią peržiūrą per praėjusius dvejus metus.

Valstybės narės reguliariai peržiūri privalomojo programų siuntimo („must carry“) įpareigojimus.“;

23. 33 straipsnis pakeičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kiek tai tikslinga, kad nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgtų į galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų (įskaitant pirmiausia neįgaliuosius vartotojus), gamintojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių ūkio subjektų nuomonę klausimais, susijusiais su visomis galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, ypač kai jie turi didelę įtaką rinkoje.

Visų pirma, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos įsteigtų konsultavimosi mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinta, kad jos savo sprendimais, kurie priimami klausimais, susijusiais su galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, tinkamai atsižvelgtų į vartotojų interesus elektroninių ryšių srityje.“;

b) įrašoma ši dalis:

„3. Nepažeisdamos nacionalinių taisyklių, atitinkančių Bendrijos teisę, susijusią su kultūros ir žiniasklaidos politikos tikslais, pavyzdžiui, kultūros ir kalbų įvairove bei žiniasklaidos pliuralizmu, propagavimu, nacionalinės reguliavimo institucijos ir kitos atitinkamos institucijos gali skatinti elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių ūkio subjektų ir sektorių, suinteresuotų teisėto turinio propagavimu teikiant elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas, bendradarbiavimą. Toks bendradarbiavimas taip pat gali apimti pagal 21 straipsnio 4 dalies a punktą ir 20 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą skelbtinos informacijos apie viešuosius interesus koordinavimą.“;

24. 34 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina galimybes naudotis skaidriomis, nediskriminuojančiomis, paprastomis ir nebrangiomis ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūromis sprendžiant vartotojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių ūkio subjektų neišspręstus ginčus pagal šią direktyvą dėl tokių tinklų arba paslaugų teikimo sutarčių sąlygų ir (arba) jų vykdymo. Valstybės narės priima priemones, užtikrinančias, kad tokios procedūros sudarytų galimybes ginčus spręsti sąžiningai ir greitai, o pagrįstais atvejais gali nustatyti sumokėtų sumų grąžinimo ir (arba) kompensavimo sistemą. Šios procedūros sudaro galimybes ginčus spręsti nešališkai ir jas taikant iš vartotojų neatimama teisinė apsauga, kurią užtikrina nacionalinės teisės aktai. Valstybės narės šiuos įpareigojimus gali nustatyti ir ginčams su kitais galutiniais paslaugų gavėjais spręsti.“;

25. 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Priedų keitimas

Priemonės, skirtas neesminėms šios direktyvos nuostatomis pakeisti, ir reikalingas I, II, III ir VI priedų nuostatomis adaptuoti atsižvelgiant į technologinę pažangą ar pokyčius rinkoje, priima Komisija 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta reguliavimo tvarka su tikrinimu.“;

26. 36 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nacionalinės reguliavimo institucijos praneša Komisijai apie įpareigojimus teikti universalias paslaugas, nustatytus ūkio subjektams, paskirtiems teikti universalias paslaugas. Komisijai nedelsiant pranešama apie visus šių įpareigojimų pakeitimus ar su ūkio subjektais susijusius pakeitimus pagal šios direktyvos nuostatas.“;

27. 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Ryšių komitetas, įsteigtas Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 22 straipsniu.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1 – 4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

28. I, II, III priedai pakeičiami šios direktyvos I priede esančiais teksta, o VI priedas pakeičiamas šios direktyvos II priede esančiais teksta;

29. VII priedas išbraukiamas.

2 straipsnis

Direktyvos 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai

Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šioje direktyvoje numatytas valstybių narių nuostatų, užtikrinančių vienodo lygio pagrindinių teisių ir laisvių, ypač teisės į privatumą ir konfidencialumą, apsaugą, susijusių su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančių laisvą tokių duomenų judėjimą ir laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje, suderinimas.“;

2. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) „vietos nustatymo duomenys“ – elektroninių ryšių tinkluose arba elektroninių ryšių paslaugų teikimo metu tvarkomi duomenys, nurodantys viešosios elektroninių ryšių paslaugos gavėjo galinių įrenginių geografinę padėtį;“;

b) e punktas išbraukiamas;

c) pridedamas šis punktas:

„h) „asmens duomenų saugumo pažeidimas“ – saugumo pažeidimas, dėl kurio atsitiktinai arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami asmens duomenys arba atsiranda galimybė naudotis tais duomenimis, kai jie buvo perduodami, saugomi arba kitaip tvarkomi teikiant viešąją elektroninių ryšių paslaugą Bendrijoje.“;

3. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Paslaugos

Ši direktyva taikoma asmens duomenų tvarkymui, susijusiam su viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikimu viešaisiais ryšių tinklais Bendrijoje, įskaitant viešuosius ryšių tinklus, palaikančius duomenų rinkimo ir atpažinimo įrenginius.“;

4. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Duomenų tvarkymo saugumas“;

b) įrašoma ši dalis:

„1a. Nepažeidžiant Direktyvos 95/46/EB, 1 dalyje nurodytomis priemonėmis bent:

— užtikrinama, kad su asmens duomenimis galėtų susipažinti tik tam teisę turintys darbuotojai tik tais tikslais, kurie leidžiami pagal įstatymus,

— užtikrinama saugomų arba perduodamų asmens duomenų apsauga nuo atsitiktinio arba neteisėto sunaikinimo, atsitiktinio praradimo ar pakeitimo, bei nesankcionuoto ir neteisėto saugojimo, tvarkymo, susipažinimo ar atskleidimo, ir

- užtikrinama, kad būtų įgyvendinama saugumo politika asmens duomenų tvarkymo srityje.

Atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos gali tikrinti viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų taikomas priemones ir parengti rekomendacijas dėl gerosios praktikos, skirtas šiomis priemonėmis siektinam saugumo lygiui.“;

- c) įrašomos šios dalys:

„3. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju atitinkamas viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas pernelyg nedelsdamas informuoja apie asmens duomenų saugumo pažeidimą atitinkamą kompetentingą nacionalinę instituciją.

Kai asmens duomenų saugumo pažeidimas gali turėti neigiamą poveikį abonentui ar atskiro asmens duomenims ir privatumui, teikėjas taip pat informuoja abonentą ar asmenį apie tokį pažeidimą.

Nereikalaujama apie asmens duomenų saugumo pažeidimą pranešti susijusiam asmeniui ar abonentui, jeigu teikėjas patikimai įrodė kompetentingai institucijai, kad jis įgyvendino tinkamas technologines apsaugos priemones ir kad tos priemonės buvo taikomos saugumo pažeidimo paveiktiems duomenims. Tokios technologinės apsaugos priemonės užtikrina, kad joks asmuo, kuriam nesuteiktas leidimas, jų negalėtų perskaityti.

Nepažeidžiant teikėjo išpareigojimo pateikti pranešimą asmeniui ar abonentui, jei teikėjas dar nėra informavęs abonentą ar susijusio asmens apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, kompetentinga nacionalinė institucija, apsvarsčiusi, kokią neigiamą poveikį gali turėti tas pažeidimas, gali pareikalauti, kad jis tai padarytų.

Pranešime abonentui arba susijusiam asmeniui apibūdinamas bent asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir nurodomi informaciniai centrai, kuriuose galima gauti daugiau informacijos, bei rekomenduojamos priemonės, skirtos asmens duomenų saugumo pažeidimo galimam neigiamam poveikiui sumažinti. Be to, pranešime kompetentingai nacionalinei institucijai apibūdinami padariniai ir priemonės, kurias pasiūlė ar kurių ėmėsi paslaugų teikėjas asmens duomenų saugumo pažeidimui išaiškinti.

4. Atsižvelgdamos į visas laikantis 5 dalies priimtas technines įgyvendinimo priemones, kompetentingos nacionalinės institucijos gali priimti gaires ir, jei būtina, išleisti instrukcijas, kuriose būtų nurodyta, kada paslaugų

teikėjai privalo pranešti apie asmens duomenų saugumo pažeidimus, kokia forma ir koku būdu šis pranešimas pateikiamas. Jos taip pat gali tikrinti, ar paslaugų teikėjai laikėsi šioje dalyje numatytų savo įpareigojimų pateikti pranešimą ir taiko atitinkamas sankcijas, jeigu jie šių įpareigojimų nesilaikė.

Paslaugų teikėjai išlaiko aprašus apie asmens duomenų saugumo pažeidimus, kurie apima tokių pažeidimų priežastis, jų poveikį ir atsakomąsias priemones, kurių buvo imtasi, ir kurių pakanka siekiant suteikti kompetentingoms nacionalinėms institucijoms galimybę patikrinti atitiktį 3 straipsnio nuostatomis. Aprašai apima tik šiam tikslui būtiną informaciją.

5. Siekdama užtikrinti 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų priemonių nuoseklų įgyvendinimą Komisija, pasikonsultavusi su Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA), Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupe, įsteigta pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį, ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, priima technines įgyvendinimo priemones, susijusias su šiame straipsnyje nurodytiems informavimo ir pranešimo reikalavimams taikomomis aplinkybėmis, forma ir tvarka. Priimdama tokias priemones Komisija įtraukia visas atitinkamas suinteresuotąsias šalis, visų pirma tam, kad būtų informuojama apie geriausias esamas technines ir ekonomines šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, priimamos laikantis 14a straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“;

5. 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad saugoti informaciją arba suteikti galimybę naudotis jau saugoma informacija abonentui ar naudotojui galiniame įrenginyje būtų leidžiama tik su sąlyga, jei atitinkamam abonentui ar naudotojui sutikus pagal Direktyvą 95/46/EB pateikiama aiški ir išsami informacija, *inter alia*, apie tokio duomenų tvarkymo tikslus. Ši nuostata nedraudžia vykdyti techninį saugojimą ar naudotis duomenimis, jei siekiama tik atlikti pranešimo perdavimą elektroninių ryšių tinklu, taip pat būtinais atvejais, kad informacinės visuomenės paslaugų teikėjas galėtų teikti paslaugas, kurių aiškiai paprašo abonentas ar naudotojas.“;

6. 6 straipsnio 3 dalis iš dalies keičiama taip:

„3. Elektroninių ryšių paslaugų rinkodaros arba pridėtinės vertės paslaugų teikimo tikslais viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas gali tvarkyti 1 dalyje nurodytus duomenis toliau apimtimi ir tiek laiko, kiek būtina tokių paslaugų teikimui

ar rinkodarai, jeigu abonentas ar naudotojas, su kuriuo duomenys yra susiję, yra iš anksto davęs sutikimą. Naudotojams ar abonentams sudaroma galimybė bet kuriuo metu atšaukti duotą sutikimą srauto duomenims tvarkyti.“;

7. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Neprašyti pranešimai

1. Naudoti automatinio skambinimo ir ryšių sistemas be žmogaus įsiterpimo (skambinimo automatus), faksimilinius aparatus (faksus) ar elektroninį paštą tiesioginės rinkodaros tikslais gali būti leidžiama tik gavus išankstinį abonentų ar naudotojų sutikimą.

2. Nepaisant 1 dalies, jeigu fiziniai ar juridiniai asmenys parduodami produktus ar teikdami paslaugas pagal Direktyvą 95/46/EB gauna iš savo klientų jų elektroninio pašto kontaktinius duomenis, šie fiziniai ar juridiniai asmenys gali pasinaudoti elektroniniais kontaktiniais duomenimis panašių savo pačių prekių ar paslaugų tiesioginei rinkodarai su sąlyga, jei klientams, kai kontaktiniai duomenys gaunami, aiškiu ir apibrėžtu būdu suteikiama galimybė nemokamai ir paprastomis priemonėmis prieštarauti tokiam elektroninių kontaktinių duomenų naudojimui, o jei klientas iš pradžių neprieštaravo tokiam duomenų naudojimui – kiekvieno pranešimo atsiuntimo atveju.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad tiesioginės rinkodaros tikslais siunčiami neprašyti pranešimai būtų draudžiami tais atvejais, kurie nenurodyti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, jeigu nėra gauta atitinkamų abonentų ar naudotojų sutikimo arba jeigu abonentai ar naudotojai nepageidauja jų gauti – šių galimybių pasirinkimas turi būtų numatytas nacionalinės teisės aktuose, atsižvelgiant į tai, kad abi galimybės abonentui ar paslaugos gavėjui turi būti nemokamos.

4. Bet kuriuo atveju draudžiama tiesioginės rinkodaros tikslais siųsti elektroninio pašto pranešimus slepiant siuntėjo, kurio vardu pranešimas siunčiamas, tapatybę, pažeidžiant Direktyvos 2000/31/EB 6 straipsnį, nenurodant galiojančio adreso, kuriuo gavėjas galėtų pareikalauti nutraukti tokių pranešimų siuntimą, arba kuriais gavėjais skatinami apsilankyti interneto svetainėse, kurios prieštarauja nurodytam straipsniui.

5. 1 ir 3 dalys taikomos abonentams, kurie yra fiziniai asmenys. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laikantis Bendrijos teisės ir taikomų nacionalinės teisės aktų būtų pakankamai apsaugoti teisėti abonentų, kurie nėra fiziniai asmenys, interesai, susiję su neprašytais pranešimais.

6. Nepažeidžiant administracinių teisės gynimo būdų, kuriuos galima numatyti taikyti, *inter alia*, pagal 15a straipsnio 2 dalį, valstybės narės užtikrina, kad fizinis arba juridinis asmuo, kuris nukentėjo dėl pagal šį straipsnį priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimų ir kuris dėl to yra teisėtai suinteresuotas tokių pažeidimų nutraukimu ar uždraudimu, įskaitant elektroninių ryšių paslaugų teikėją, saugantį savo teisėtus verslo interesus, galėtų imtis teisinių veiksmų dėl tokių pažeidimų. Be to, valstybės narės gali nustatyti konkrečias taisykles dėl sankcijų, taikytinų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams, kurie dėl savo aplaidumo taip pat pažeidžia pagal šį straipsnį priimtas nacionalines nuostatas.“;

8. Įterpiamas šis straipsnis:

„14a straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Ryšių komitetas, įsteigtas Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 22 straipsniu.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1 – 4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1, 2, 4 ir 6 dalys bei 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

9. 15 straipsnis papildomas šia dalimi:

„1b. Remdamiesi šio straipsnio 1 dalies nuostatomis paslaugų teikėjai parengia priegios prie asmens duomenų prašymų tvarkymo vidaus taisykles. Kompetentingai nacionalinei institucijai pareikalavus teikėjai pateikia jai informaciją apie šias procedūras, gautų prašymų skaičių, taikomą teisinį pagrindą ir jų atsakymą.“;

10. Įterpiamas šis straipsnis:

„15a straipsnis

Igyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Valstybės narės nustato sankcijų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus taikymo taisykles, įskaitant, jei reikia, baudžiamąsias sankcijas, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomosios ir gali būti taikomos pažeidimų laikotarpiu net ir tais atvejais, jei padėtis vėliau buvo ištaisyta. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2011 m. gegužės 25 d. praneša Komisijai apie šias nuostatas ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms poveikį turinčius pakeitimus.

2. Nepažeisdamos teisių gynimo priemonių, kuriomis galima būtų pasinaudoti, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir tam tikrais atvejais kitos nacionalinės įstaigos turėtų įgaliojimus nutraukti 1 dalyje nurodytus pažeidimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir, kai tinka, kitos nacionalinės įstaigos turėtų būtinus įgaliojimus ir išteklių tyrimui atlikti, įskaitant galimybę gauti visą reikiamą informaciją, būtiną pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų vykdymui stebėti ir užtikrinti.

4. Atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos gali nustatyti priemones, siekdamos užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinį bendradarbiavimą užtikrinant pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės aktų vykdymą ir sukurti suderintą su tarpvalstybiniais duomenų srautais susijusių paslaugų teikimo sąlygas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos, prieš nustatydamos bet kurią iš minėtųjų priemonių, iš anksto pateikia Komisijai veiksmų pagrindų, numatomų priemonių ir siūlomų veiksmų santrauką. Komisija, ištyrusi gautą informaciją ir pasikonsultavusi su ENISA, Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupę, įsteigta pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį, pateikia savo komentarų arba rekomendacijų ir ypač užtikrina, kad priemonės neturės neigiamo poveikio vidaus rinkos veikimui. Nacionalinės reguliavimo institucijos, priimdamos šias priemones, kuo labiau atsižvelgia į Komisijos komentarus ir rekomendacijas“.

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 (Reglamento dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) priedas papildomas šiuo punktu:

„17. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl

privatumo ir elektroninių ryšių) 13 straipsnis (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).“

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2011 m. gegužės 25 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės ir administracinius aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių priemonių tekstus.

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2009 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkė
Å. TORSTENSSON

I PRIEDAS

„I PRIEDAS

10 STRAIPSNYJE (IŠLAIDŲ KONTROLĖ), 29 STRAIPSNYJE (GALIMYBĖ NAUDOTIS PAPILDOMOMIS PRIEMONĖMIS) IR 30 STRAIPSNYJE (PALANKESNIŲ SĄLYGŲ PAKEISTI PASLAUGŲ TEIKĖJĄ SUDARYMAS) NURODYTŲ PRIEMONIŲ IR PASLAUGŲ APIBŪDINIMAS**A dalis. 10 straipsnyje nurodytos priemonės ir paslaugos****a) *Detalios sąskaitos***

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, laikydamosi atitinkamų įstatymų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos reikalavimų, galėtų nustatyti sąskaitų, kurias ūkio subjektai nemokamai teikia abonentams, pagrindinį detalizavimo lygį, kad jie galėtų:

- i) patikrinti ir kontroliuoti mokesčius už naudojimąsi viešuoju telefono ryšio tinklu fiksuotoje vietoje ir (arba) už susijusias viešąsias telefono ryšio paslaugas; ir
- ii) tinkamai stebėti šių paslaugų naudojimą ir išlaidas ir taip galėtų pakankamai gerai kontroliuoti savo sąskaitas.

Tam tikrais atvejais taikant pagrįstus tarifus arba nemokamai, abonentams gali būti pasiūlyta sąskaitą papildomai detalizuoti.

Nemokami skambinančio abonto skambučiai, įskaitant skambučius į pagalbos linijas, neprivalo būti pateikiami tokio abonto detalioje sąskaitoje.

b) *Atrankinis siunčiamų skambučių ar padidinto tarifo SMS ar MMS ar, jei techniškai įmanoma, kitų panašių programų blokavimas nemokamai*

t. y. priemonė, kuria abonentas gali, paprašęs paskirtojo ūkio subjekto, kuris teikia telefono ryšio paslaugas, nemokamai blokuoti siunčiamus nustatytų rūšių skambučius, padidinto tarifo SMS ar MMS ar kitas panašias programas arba skambučius į tam tikrus numerius.

c) *Išankstinio apmokėjimo sistemos*

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtieji ūkio subjektai teiktų vartotojams galimybę sumokėti už prisijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo ir už viešąsias telefono ryšio paslaugas išankstinio apmokėjimo būdu.

d) *Prijungimo mokesčio mokėjimas dalimis*

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtieji ūkio subjektai leistų vartotojams dalimis sumokėti mokesť už prijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo.

e) *Sąskaitų neapmokėjimas*

Valstybės narės turi leisti taikyti tam tikras proporcingas, nediskriminuojančias ir skelbiamas priemones, kai neapmokamos pagal 8 straipsnį paskirtųjų ūkio subjektų telefono ryšio sąskaitos. Šiomis priemonėmis turi būti užtikrinama, kad abonentai iš anksto būtų tinkamai įspėjami apie galimą paslaugos teikimo nutraukimą arba atjungimą nuo tinklo. Išskyrus sukčiavimo atvejus, nuolatinį vėlavimą apmokėti sąskaitas ar sąskaitų neapmokėjimą, šios priemonės turi užtikrinti, kiek tai techniškai įmanoma, kad paslaugos nutraukimas būtų taikomas tik tai paslaugai. Nuo tinklo už sąskaitų neapmokėjimą turėtų būti atjungiami tik po to, kai abonentas apie tai tinkamai įspėjamas. Prieš visišką atjungimą valstybės narės gali leisti tam tikrą laiką teikti tam tikras paslaugas, kai abonentui leidžiami tik tokie skambučiai, už kuriuos nereikia mokėti (pavyzdžiui, numeriu „112“).

f) *Konsultacijos dėl tarifų*

t. y. paslauga, naudodamiesi kuria abonentai gali prašyti ūkio subjekto pranešti apie alternatyvius mažesnius tarifus, jei tokių yra.

g) *Kainų kontrolė*

t. y. ūkio subjektų galimybė siūlyti kitų priemonių, jei nacionalinės reguliavimo institucijos nusprendžia, kad šios priemonės tinkamos viešųjų telefono ryšio paslaugų išlaidoms kontroliuoti, pvz., nemokamai pranešti abonentams apie neįprastą ar per intensyvų naudojamą paslaugomis.

B dalis. 29 straipsnyje nurodytų priemonių sąrašasa) *Toninis numerio rinkimas arba DTMF (dvigubo tono daugiadažnis veikimas)*

t. y. viešuoju ryšių tinklu ir (arba) viešosiomis telefono ryšio paslaugomis remiamas DTMF tonų, apibrėžtų standarte ETSI ETR 207, naudojimas perduodant signalus nuo galinio iki galinio taško visame tinkle tiek vienos valstybės narės viduje, tiek tarp valstybių narių.

b) *Linijos, iš kurios skambinama, nurodymas*

t. y. prieš sujungiant, asmeniui, kuriam skambinama, parodomas skambinančiojo numeris.

Galimybė naudotis šia priemone suteikiama laikantis atitinkamų teisės aktų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, visų pirma Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių).

Kiek techniškai įmanoma, operatoriai turėtų perduoti duomenis ir signalus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos nurodyti linijos, iš kurios skambinama, numerį ir užtikrinti toninį numerio rinkimą skambinant į kitas valstybes nares.

C dalis. 30 straipsnyje nurodytų telefono ryšio numerio perkeliamumo nuostatų įgyvendinimas

Reikalavimas, kad visi nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane nurodytus telefono ryšio numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo telefono ryšio numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančio ūkio subjekto, taikomas:

a) *geografinių numerių atveju – konkrečioje vietoje; ir*b) *negeografinių numerių atveju – bet kurioje vietoje.*

Ši dalis netaikoma telefono ryšio numerių perkėlimui tarp tinklų, teikiančių paslaugas fiksuotoje vietoje, ir judriojo telefono ryšio tinklų.

II PRIEDAS**PAGAL 21 STRAIPSNĮ SKELBTINA INFORMACIJA****(INFORMACIJOS SKAIDRUMAS IR SKELBIMAS)**

Nacionalinė reguliavimo institucija pagal 21 straipsnį turi užtikrinti, kad šiame priede nurodyta informacija būtų skelbiama. Kad vartotojai galėtų rinktis remdamiesi informacija, nacionalinė reguliavimo institucija turi nustatyti, kokią informaciją turi skelbti viešuosius telefono ryšio tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas teikiantys ūkio subjektai ir kokią informaciją turi skelbti pati nacionalinė reguliavimo institucija.

1. *Ūkio subjekto (-ų) pavadinimas (-ai) ir adresas (-ai)*

Ūkio subjektų, teikiančių viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas, pavadinimai ir jų pagrindinės buveinės adresai.

2. *Teikiamų paslaugų apibūdinimas*2.1. *Teikiamų paslaugų apimtis*

- 2.2. Standartiniai tarifai nurodant suteiktas paslaugas ir kiekvieną tarifo elementą (pvz., prisijungimo mokesčiai, visų rūšių mokesčiai už naudojimąsi paslaugomis, techninės priežiūros mokesčiai), įskaitant išsamią informaciją apie taikomas standartines nuolaidas ir specialias ar tikslines tarifų schemas ir visus papildomus mokesčius, taip pat įtraukiamos su galiniais įrenginiais susijusios sąnaudos.
- 2.3. Kompensacijų ir sumokėtų sumų grąžinimo politika, įskaitant konkrečią informaciją apie siūlomas kompensavimo ir sumokėtų sumų grąžinimo schemas.
- 2.4. Teikiamos priežiūros paslaugų rūšys.
- 2.5. Standartinės sutarčių sąlygos, įskaitant, kai tinka, minimalų sutarties galiojimo laikotarpį, sutarties nutraukimą bei su telefono ryšio numerių perkeliamumu ir kitais identifikatoriais susijusias procedūras ir tiesioginius mokesčius.
3. Ginčų sprendimo mechanizmai, įskaitant paties ūkio subjekto sukurtus mechanizmus.
4. Informacija apie teises, susijusias su universaliosiomis paslaugomis, įskaitant tam tikrais atvejais I priede nurodytas priemones ir paslaugas.

III PRIEDAS

PASLAUGOS KOKYBĖS PARAMETRAI

11 ir 22 straipsniuose nurodyti paslaugos kokybės parametrai apibūdinimai ir matavimo metodai

Ūkio subjektui, paskirtam teikti prieigą prie viešojo ryšių tinklo

PARAMETRAS (1 pastaba)	APIBŪDINIMAS	MATAVIMO METODAS
Pirmo sujungimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų kiekis vienoje prieigos linijoje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų šalinimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Ūkio subjektui, paskirtam teikti viešąsias telefono ryšio paslaugas

Skambučio sujungimo trukmė (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Atsakymo trukmė teikiant informacijos apie abonentus teikimo paslaugas	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Veikiančių taksofonų, iš kurių skambinant mokama monetomis ir kortele, dalis	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Skundai dėl sąskaitų teisingumo	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Nesėkmingų skambučių dalis (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

ETSI EG 202 0571 versijos numeris yra 1.3.1 (2008 m. liepos mėn.).

1 pastaba

Pagal parametrus turėtų būti galima analizuoti veiklos rezultatus regioniniu lygiu (t. y. ne žemesniu nei Eurostato nustatytos Teritorinių statistinių vienetų klasifikacijos (NUTS) 2 lygiu).

2 pastaba

Valstybės narės gali nuspręsti nereikalausti naujausios informacijos, susijusios su šiais dviem parametrais, jei turima įrodymų, kad šiose dviejose srityse rezultatai yra patenkinami.“

II PRIEDAS

„VI PRIEDAS

SKAITMENINĖS VARTOTOJŲ ĮRANGOS SĄVEIKA, NURODYTA 24 STRAIPSNYJE

1. Įprastas kodavimo algoritmas ir laisvas priėmimas

Visa vartotojams skirta įranga įprastiems skaitmeniniams televizijos signalams priimti (t. y. transliavimas antžemine, kabeline ar palydovine perdavimo sistema, kuri visų pirma skirta fiksuotam priėmimui, pavyzdžiui, DVB-T, DVB-C arba DVB-S), parduodama, nuomojama ar kitaip teikiama Bendrijoje, galinti iškoduoti skaitmeninius televizijos signalus, turi galėti:

- leisti iškoduoti tokius signalus bendruoju Europos kodavimo algoritmu, kurį administruoja pripažinta Europos standartų organizacija, šiuo metu – ETSI;
- rodyti ekrane aiškiai perduotus signalus, jei tais atvejais, kai įranga yra nuomojama, nuomininkas laikosi atitinkamo nuomos susitarimo.

2. Analoginių ir skaitmeninių televizorių sąveika

Visi analoginiai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 42 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą, atitinkantį pripažintos Europos standartų organizacijos standartus, pavyzdžiui, Cenelec EN 50 049–1:1997 standartą, per kurį galima paprastai prijungti periferinę įrangą, ypač papildomus dekoderius ir skaitmeninius imtuvus.

Visi skaitmeniniai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 30 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą (kurio standartą nustatė pripažinta Europos standartų organizacija arba kuris atitinka tos organizacijos standartus, arba kuris atitinka visoje pramonės šakoje taikomas specifikacijas), pavyzdžiui, DVB paprastą sąsajos jungtį, per kurią galima paprastai prijungti periferinę įrangą ir kuri gali perduoti visus skaitmeninės televizijos signalų elementus, įskaitant informaciją apie interaktyvias ir tam tikromis sąlygomis prieinamas paslaugas.“
